

**Proletariusze
wszystkich
krajów
łączy się!**

Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 89 (9346) Białystok — Łomża — Suwałki, poniedziałek, 4 maja 1981 r. Nakład: 147.349 Cena 1 zł

Kraj w dniu Święta Majowego

Godność i wierność tradycji robotniczej

Zgodnie z wieloletnią tradycją ludzie pracy na całym świecie uroczystości obchodzą w dniu 1 Maja swoje święto. Odbijali się pochody, wiece i akademie. W niektórych krajach był to dzień wypoczynku w gronie rodziny. W państwach socjalistycznych w manifestacjach uczestniczyli oprócz wieloletniej rzeszy ludzi pracy przywódcy państwowi i partyni. Obchody przebiegały pod hasłami walki o pokój i rozbrojenie, realizację uchwał zjazdów partyjnych, doskonalenie metod zarządzania i planowania, podnoszenie stopy życiowej ludności.

Oweczarkiem, obok nich — członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC: przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński, premier — Wojciech Jastrzębski, Mieczysław Jagielski, Stefan Olszowski, Zygmunt Wróński, Jerzy Waszczuk, Zdzisław Kurowski, Stanisław Gąsiorowski, w jednym szeregu z nimi — prezes NK ZSL Stanisław Gucwa i przewodniczący CK SD Edward Kowalczyk. W pochodzie — kierownictwo stowarzyszenia „PAX” z Ryszardem Keiffem.

Wydarzenia grudniowe 1970 roku. Tradycję ruchu robotniczego na tle wydarzeń lat 1970 i 1980 był poświęcony montaż słowno-muzyczny w kolegiacie w Jarosławiu. 1 Maja jest nie tylko dniem refleksji nad historią i teraźniejszością kraju, lecz również tradycyjnym świętem ludowym, dniem wypoczynku i zabawy. Po pochodach, wiecach i zstroszeniach rozporządzeń się festyny, koncerty, imprezy sportowe. Pogoda, niestety, nie sprzyjała niektórym imprezom plenerowym.

WARSZAWA (PAP) — Mniej

formy, więcej treści — tak w największym skrócie można scharakteryzować obchody Święta Majowego, pierwszego po sierpniu. W tym dniu nietypowej, chłodnej wiosny, byliśmy świadkami narodzin nowej tradycji Święta Pracy w Polsce: bez pompy i reżyserskiego optymizmu, z godnością i prostotą, jakie przystały autentycznym gospodarzom kraju, świadomym swojej siły. Nie było tym razem trybun. Zniknęły i inne atrybuty, które już dawno przestały cokolwiek znaczyć. Pozostały symbole najprostsze i najważniejsze — barwy robotnicze i narodowe, wyrażające rewolucyjne źródła i internacjonalistyczne treści tradycji majowej, idee, które chcą uświadomić wszystkim Polacy: sprawiedliwość społeczną, odpowiedzialność za losy kraju, solidarność ludzi pracy. Te idee łączą dziś naród bardziej niż kiedykolwiek, mimo, że przestaliśmy już zachowywać pozory nie istniejącej jedyności, mimo, że uwalniamy się z różnic poglądów, stylu życia i sposobu myślenia. Istnienie tych naturalnych różnic wyraziło się w swobodzie wyboru form świętowania 1 Maja.

Pochodów było tym razem

niewiele, nie były też, tak jak poprzednio, masowe. Ci za to, którzy postanowili w tym spotkaniu uczcić Święto Majowe, uczynili to z wyboru, powodowani szczerym przywiązaniem bez mała stuletniej tradycji robotniczej. Tysiące ludzi pracy czuli swoje święto również na wiecach, uroczystych zgromadzeniach. W stolicy pochod przeszedł imna niż w poprzednich latach trasą. Czoło pochodu uformowało się w zbiegu ulic Marszałkowskiej i Królewskiej. O godzinie 10 rozległy się dźwięki hymnu narodowego, a w chwili potem Międzynarodówki. Nad Warszawą przetoczył się salut 24 salw artyleryjskich, przy dźwiękach „Warszawianki 1905 r.” szereg manifestujących ruszył ulicą Królewską. Prowadzili je dwie flagi: białoczerwona i czerwona. Za pocztami sztandarowymi — członkowie najwyższych władz partyjnych i państwowych; i sekretarz KC PZPR Stanisław Kania szedł z weteranami ruchu robotniczego — Felicja Fornalska i Romanem

Zaniepokojenie Waszyngtonu sytuacją w Libanie

WASZYGTON (PAP) — Ko-

respondent PAP, Stanisław Głabicki pisze: W ostatnich dniach w Waszyngtonie zaczęło wyraźnie narastać zaniepokojenie eskalacją konfliktu zbrojnego w Libanie. Rozlegają się głosy, że kryzys ten może w każdej chwili przerodzić się w działania wojenne z udziałem armii izraelskiej i wojsk syryjskich. Wybuch takiego kon-

fliktu godziłby w interesy Sta-

nów Zjednoczonych na Bliskim Wschodzie i stawiałby Waszyngton w bardzo kłopotliwej sytuacji. Amerykański sojusznik, czyli Izrael, domagałby się poparcia politycznego i militarnego, co zaangażowałoby Stany Zjednoczone w bardzo dla nich niewygodny konflikt, który uniemożliwiłby praktycznie jakikolwiek dialog z państwami arabskimi.

Środki masowego przekazu

Rozmowy przedstawicieli rządu i „Solidarności”

WARSZAWA (PAP) — 30

kwietnia kontynuowano w Warszawie, rozpoczęte we wtorek posiedzenie zespołu roboczego Komitetu Rady Ministrów d/s Związków Zawodowych i Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność”, poświęcone działalności środków masowego przekazu. Podobnie jak podczas pierwszej części rozmów omawiano zagadnienia dostępu „Solidarności” do radia i telewizji, opracowywania przez związek własnych programów i audycji. Rozmowom przewodniczyli rzecznicy prasowi: rząd — Józef Borecki i „Solidarność” — Janusz Onyszkiewicz. W stanowisku KKP, które jest podstawą do rozmów mówił m. in., iż aby urzeczywistnić dostępu „Solidarności” do radia i telewizji, musi się utworzyć w strukturze Radiokomitetu specjalna redakcja mająca status redakcji naczelnej, która zajmowałaby się problemami związkowymi. Redakcja taka podlegałaby władzom Radiokomitetu pod względem produkcyjnym, finansowym, socjalnym itp., ale nie pod względem programowym i merytorycznym. Jak wyjaśnili przedstawiciele Radiokomitetu, jego obecny statut wyklucza istnienie redakcji nie podporządkowanej merytorycznie

kierownictwu Komitetu. Stro-

na rządowa proponowała powołanie przez kierownictwo Radiokomitetu, oraz KKP NSZZ „Solidarność” swych przedstawicieli d/s audycji w Radiu i TV. Zajmowałyby się one programowaniem i organizowaniem takich audycji i programów. Szczegółowo techniczno-organizacyjne z tym związane postanowiono omówić na kolejnym posiedzeniu zespołu 5 maja.

Omawiano również sprawy

zagwarantowania stałego czasu i określonego pasma emisyjnego na antenie centralnej i lokalnej Radia i TV dla programów NSZZ „Solidarność”. W programach tych przestrzegane będą zasady porozumienia gdańskiego i statutowe działalności związku. Programy, realizowane przez obywateli polskich będą podlegały cenzurze państwowej. Obie strony przedstawiły swoje propozycje co do długości trwania i częstotliwości nadawania takich programów w Radiu i TV, zarówno w programach centralnych, jak i lokalnych.

Z innych tematów dyskutowanych podczas posiedzenia warto wymienić zapowiedź or-

ganizowania przez Komitet d/s

Radia i TV cyklicznych programów dyskusyjnych na ważne tematy społeczne i gospodarcze kraju z udziałem przedstawicieli NSZZ „Solidarność”. Programy takie mają być nadawane począwszy od maja br. o stałej porze, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

Stanowiska obu stron wobec

tych i wielu innych zagadnień związanych z dostępem „Solidarności” do Radia i Telewizji będą przedstawiane, podobnie jak innych zespołów roboczych na posiedzeniu plenarnym rządu i „Solidarności”.

Rozmowy ZSRR-USA w sprawie broni rakietowej

WASZYGTON (PAP) — W

Waszyngtonie rozszły się nieoficjalne na razie wiadomości, że administracja Reagana podjęła w zeszłym tygodniu wstępna decyzję w sprawie podjęcia z Związkiem Radzieckim rokowań na temat ograniczenia nuklearnych zbrojeń rakietowych średniego zasięgu w Europie. Decyzję tę, jak się twierdzi, podjęto w zeszły czwartek, na posiedzeniu Krajowej Rady Bezpieczeństwa, która obradowała pod przewodnictwem prezydenta Ronalda Reagana z udziałem sekretarza Stanu, Alexandra Haiga i ministra Obrony, C. Weinbergera.

Uroczystości ku czci 190 rocznicy Konstytucji 3 Maja

Uroczysty koncert w Warszawie Symposium naukowe

WARSZAWA (PAP) — W 190 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja, w Teatrze Wielkim w Warszawie odbył się uroczysty koncert, zorganizowany przez Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu. Na widowni miejsca zajęli przedstawiciele wszystkich środowisk społecznych i zawodowych stolicy: robotnicy, ludzie nauki i kultury, działacze społeczni, duchowieństwo. Ideą przewodnią spotkania jest przypomnienie historycznego znaczenia majowej ustawy.

Na uroczysty koncert przy-

byli: I sekretarz KC PZPR — Stanisław Kania, przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński, prezes Rady Ministrów — Wojciech Jastrzębski, prezes NK ZSL, marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa, przewodniczący CK SD — Edward Kowalczyk.

Spotkanie rozpoczęło się „Mazurkiem Dąbrowskiego”, a następnie głos zabrał Henryk Jabłoński, przedstawiając założenia Sejmu Czteroletniego oraz Konstytucji 3 Maja, a także jej nieprzemijającą trwałość dla rozwoju polskiej myśli społecznej.

W przeddzień 190 rocznicy

uchwalenia Konstytucji 3 Maja w sali Filharmonii Narodowej w Warszawie odbyła się uroczysta wieczornica. Pierwszą część jej programu wypełniły prelekcje poświęcone genezie Konstytucji 3 Maja i jej znaczeniu i wpływom na dalsze życie naszego narodu.

W drugiej części programu zaprezentowany został montaż poezji i pieśni patriotycznej,

z tytułowany „O wolność i

niepodległość”.

W Sali Senatorskiej Zamku

Królewskiego w Warszawie odbyło się uroczyste posiedzenie naukowe poświęcone roli Konstytucji 3 Maja w dziejach Polski. Organizatorami są Instytut Historii PAN, Biblioteka Narodowa i Zamek Królewski.

Witając gości, a wśród nich przewodniczącego Rady Państwa prof. Henryka Jabłońskiego — dyrektor Zamku prof. Aleksander Gieysztor stwierdził m.in., iż intencją organizatorów tego spotkania było przypomnienie wydarzeń z przed 190 lat, a także określenie miejsca jakie zajmuje Konstytucja 3 Maja w pamięci narodu i kształtowaniu tradycji historycznej.

Salę Senatorską wypełnili licznie przybyli naukowcy, ludzie kultury, działacze społeczni.

Znaczeniu Konstytucji 3 Maja w historii Polski poświęcone były referaty prof. Jerzego Michalskiego, dr. Jerzego Kowalewskiego i prof. Andrze-

ja F. Grabskiego. W wypowiedziach naukowców nasłowny został m.in. stan Rzeczypospolitej w drugiej połowie XVIII wieku, stosunek do zachodzących w kraju przemian poszczególnych mocarstw, a także społeczeństwa polskiego. Droga do Konstytucji 3 Maja była trudna. Zróżnicowana była również ocena tego aktu w historiografii polskiej. Z biegiem lat Konstytucja stała się jednak dla wszystkich Polaków symbolem możliwości samostanowienia odrodzenia kraju, świadectwem żywotności narodu.

Posiedzeniu naukowemu towarzyszyła wystawa zorganizowana przez naczelny dyrektor archiwów. W pokoju strażnicy marszałkowskiej znajdującej się w sąsiedztwie historycznej Sali Senatorskiej Zamku Królewskiego eksponowany był oryginał tekstu Konstytucji. Ponadto można było obejrzeć wiele dokumentów i książek związanych z tym aktem. M.in. przedstawiono odbitki dziennika Sejmu Czteroletniego, mowy sejmowe i relacje. Ponadto eksponowane były oryginalne portrety uczestników Sejmu Czteroletniego, twórców Konstytucji — znany portret Stanisława Augusta Poniatowskiego w stroju koronacyjnym pędla Marcello Bacciarelliego, jak również portrety Hugo Kołłątaja i Stanisława Małachowskiego, pędla Józefa Peszki. Prezentowany był również wydany po raz pierwszy w Polsce Ludowej tekst Konstytucji 3 Maja — równoległy przez PWN i z inicjatywą NSZZ „Solidarność”.

Białystok

Z okazji 1 Maja i 3 Maja w woj.

białostockim odbyły się liczne uroczystości i imprezy. W białostockim Parku Zwierzyńskim zorganizowano tradycyjną „majówkę robotniczą”.

190 rocznicę uchwalenia

Konstytucji 3 Maja oraz obchodzonego po raz pierwszy — Święta Stronnictwa Demokratycznego uczczono uroczystą akademią, która odbyła się wczoraj, 3 bm. w sali kino-teatru „Związkowiec” w Białymstoku, rozpoczęto odegraniem Hymnu Narodowego. Na uroczystości przybyli przedstawiciele organizacji politycznych, społecznych i młodzieżowych, licznych środowisk społeczno-zawodowych, wojska, duchowieństwa, członkowie kół i instancji SD. Obecni byli I sekretarz KW PZPR — Stefan Zawadzinski, wojewoda — Kazimierz Dunaj, prezes WK ZSL — Stanisław Mieńkowski, przedstawiciele władz miejskich.

Referat o lokalności woj.

przewodniczący WK SD — Zygmunt Kummer. Podkreślił on, iż Konstytucja z r. 1791 jest jednym z największych aktów prawno-politycznych jaki kiedykolwiek powstał w naszej historii. System stworzony przez Konstytucję był — jak na owe czasy — niesłychanie nowoczesny, a niektóre zawarte w nim elementy ustrojowe są żywe do dziś. Zapisane w Konstytucji wskazanie, że „wszelka władza społeczność ludzką pochodzi z woli narodu, że niepodległość na zewnątrz, a wolność w obrębie granic państwa stanowią najwyższe dobro

narodu”, nie straciło na swej aktualności.

Konstytucja 3 Maja jest dowodem, że społeczeństwo polskie dysponuje siłami, zasobem wiedzy i patriotyzmem, aby móc wyprawić kraj z najtrudniejszych nawet sytuacji własnymi siłami.

W odczuciu europejskiej opinii publicznej, Konstytucja Francuska zrodziła się w atmosferze rewolucyjnej, natomiast Konstytucja 3 Maja powstała jako światłe dzieło ustrojowe wyrosłe w duchu porozumienia i negocjacji. Ten aspekt dzieła 3 Maja jest godzien pamięci po dzień dzisiejszy.

Szczególny związek ideałów Stronnictwa Demokratycznego z ideami, których nosicielem była i jest Konstytucja 3 Maja spowodował, iż rocznica jej uchwalenia — od XII Kongresu SD — ustanowiona została jako święto SD. SD pragnie uczcić rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja świętem powszechnym, ogólnonarodowym, świętem wszystkich polskich demokratów i patriotów.

Niech 190 rocznica pamiętnego dnia 3 Maja 1791 r. stanie się dniem jedności wszystkich Polaków, wzmacnia więź pokoleniową, pobudza mądrość społeczną i polityczną i rozgrywa w sercach patriotyzm — stwierdził na zakończenie mównicą.

Część oficjalną zakończyła „Warszawianka”.

W części artystycznej wystąpili: Zespół Pieśni i Tańca „Kurpie Zielone” i aktorzy Państwowego Teatru Dramatycznego im. A. Węgierki. (h)

Łomża

Również w woj. łomżyńskim 1 Maja

obchodzone o wiele skromniej niż w latach ubiegłych. Nie było pochodów i manifestacji. Większe zakłady pracy województwa udekorowano transparentami. Wywieszono flagi z napisem „Solidarność”. Uporzędkowano tereny wokół fabryk, instytucji i przedsiębiorstw. Większość czasu komanie spędzili na imprezach sportowych i kulturalnych. Wiele z nich zaplanowanych i podanych przez nas w programie nie odbyło się. Powodem była nie tylko kapryśna pogoda ale również — choć wtedy o tym pisać — nieudolność organizatorów.

W Łomżyńskim chwile pogody podczas wolnych od pracy dni starali się maksymalnie wykorzystać rolnicy. Na polach można było zobaczyć pracujących przy przygotowaniu pól pod ziemiaki. Pracowali również robotnicy z zakładów usług mechanicznych.

3 Maja obchodzono w województwie

Święto Stronnictwa Demokratycznego, ustanowione uchwałą niedawnego XII Kongresu SD. W siedzibach miejskich, miejsko-gminnych komitetów zwolano na ten dzień uroczyste posiedzenia prezydium organizacji. Główne obchody odbyły się w Łomży.

W godzinach popołudniowych delegacje instytucji społecznych, władz politycznych i administracyjnych województwa złożyły wiązanki kwiatów pod obeliskiem Tadeusza Kościuszki — obrońcy demokracji, która rozdziła się za przyczyną Konstytucji 3 Maja, dowódcy pierwszego w pełni narodowego powstania przeciwko zaborcom.

Następnie odbyło się uroczyste posiedzenie

WK i MK SD w Łomży. Przewodniczący WK SD Marian Mieszkowski, przypomniał genezę święta i jego historyczne tradycje. Sekretarz KW PZPR — Ryszard Interwicz podkreślił, iż treści Konstytucji 3 Maja powinny znaleźć godne miejsce w programach szkolnych i trafić do uczniów w formie uwzględniającej całość przemian społecznych w ówczesnej Polsce. Przewodnicząca WK FJN — Teresa Schram wskazała na konieczność przedstawiania historii w szkołach w taki sposób, aby była ona obrazem życia minionych pokoleń, a nie administracyjnym zapisem faktów. Łomżyński literat — Jan Kuika przedstawił ciekawy referat o narodzinach Konstytucji, atmosferze towarzyszącej jej uchwaleniu, przeciwnikach i obrońcach tego aktu.

Region łomżyński ma również piękne

tradycje związane z zakończeniem Sejmu 4-letniego. Kroniki informują np. o uroczystościach zaprzysiężenia Konstytucji 3 Maja, jakie miały miejsce w Łomży i Zambrowie. Patronował im proboszcz z Zambrowa — ksiądz Marcin Krajewski — kawaler Orła Białego i Orderu Św. Stanisława. Na posiedzeniu komisyjny rzemieślnicy wystąpili z inicjatywą wzniesienia pomnika Tadeusza Kościuszki.

Uroczystości odbyły się również na

łomżyńskim cmentarzu, gdzie społeczeństwo złożyło kwiaty w miejscach pamięci narodowej. (zp, kłos)

Suwałki

Nie dopisała, niestety, pogoda w ciągu

trzech wolnych dni od pracy dla większości mieszkańców woj. suwalskiego. Mimo to jednak nie zabrakło atrakcji dla dorosłych, którzy mieli do wyboru wiele imprez o charakterze rekreacyjnym i kulturalnym o raz dla dzieci, które w wielu miejscowościach mogły obejrzeć filmy z ulubionymi bohaterami bajek. Na terenie całego województwa odbyło się także sporo imprez i zawodów sportowych. Tegoroczne Święto 1 Maja było przede wszystkim dniem, w którym wypoczywano w gronie rodziny.

Nie wszyscy jednak odpoczywali. Sobota drugiego maja dla wielu rolników woj. suwalskiego była dniem pracy. Na polach, mimo zacinającego deszczu a nawet śniegu, widziało się rolników sadzących ziemniaki.

siejących zboże. Tak było w okolicach

Suwałk, Jeleniewa, Goldapi, Węgorzewa.

W dniu 3 maja, który stał pod znakiem obchodów 190 rocznicy Konstytucji 3 Maja, odbyły się na terenie województwa uroczystości upamiętniające te ważną dla Polaków rocznicę. Szczególnie uroczystości obchodzili ten dzień członkowie Stronnictwa Demokratycznego. M. in. w siedzibie WK SD odbył się w niedzielę odczyt poświęcony majowej Konstytucji.

Licznych mieszkańców Suwałk zgromadził wiec zorganizowany w niedzielne popołudnie przez suwalską „Solidarność”. Po wiecu, który odbył się w parku miejskim, jego uczestnicy ruszyli na trasę przemarszu ulicami miasta. (stk)

Hold powstańcom śląskim na Górze Św. Anny

W godzinach południowych na Górze Św. Anny mieszkańcy województwa polskiego i katowickiego oddali hold powstańcom śląskim. W nocy z 2 na 3 maja miały 60 rocznica trzeciego zbrojnego zrywu, manifestującego wolę Ślązaków powrotu do Macierzy. Uroczyste spotkanie przypominało bohaterstwo powstańców, którzy na Górze Św. Anny i w jej okolicach toczyli szczególnie krwawe walki. Weterani powstań oraz kombatanek II wojny światowej byli dekorowani wysokimi odznaczeniami państwowymi oraz medalami wybitnymi z okazji 60-lecia śląskiej insurekcji. Uczestnicy manifestacji złożyli kwiaty i wieńce pod Pomnikiem Czynu Powstańczego.

Z okazji 60 rocznicy wybuchu III powstania śląskiego, w Siemianowicach uroczystość wmurowano akt erekcyjny pod pomnik Wojciecha Korfańskiego — przywódcę powstańców; Siemianowicze są jego miastem rodzinnym.

Zjazd NSZZ RI „Solidarność” Region Białystok

3 maja odbył się w Łapach w kinie „Kolejarz” założycielski zjazd Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność” Region Białystok.

Po brzoż wypelniona sala kina, udekorowana symbolami narodowymi i symbolami „Solidarności” rozbrzmiała strzaflami rot. Otwarcia Zjazdu dokonał działacz wiejski — Jan Beszta-Borowski. Znaczącą jest, iż zjazd nasz — mówił J. Beszta — odbywa się w dniu rocznicy 3 maja oraz tuż przed oficjalną rejestracją rolniczego związku.

Przewodniczący zjazdu — ANTON LEWKO odczytał porządek obrad. Następnie Jan Beszta złożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności związku rolników. Mówił o początkach związku, nawiązał też do zjazdu zjednoczeniowego w Poznaniu. W woj. białostockim pierwsze powstały we wsiach i miasteczkach, a przy współudziale członków „Solidarności” robotniczej. Nie wszyscy jednak członkowie. Przeciw im MK NSZZ „Solidarność” w Białymstoku okazał zyczliwość i pomoc.

Podczas kilkugodzinnej dyskusji delegaci z białostockiej wsi poruszyli wiele istotnych spraw społecznych, a także gospodarczych. Mówili o potrzebie ochrony godności, praw i interesów rolników indywidualnych. Nie chęmy by nasze dzieci opuszczały wieś. Musimy ich uczyć miłości do ziemi. Trzeba zwalczać wszystkie negatywne zjawiska społeczne, jak pijaństwo, łapownictwo. Musimy dążyć do zjednoczenia się wsi, bowiem podzielono ją na lepszych — tych co mają przyswiele i gorszych — mówili.

Zjazd wybrał przewodniczącego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „Solidarność” Region Białystok. Został nim — Jan Beszta-Borowski. Honorowym przewodniczącym został Jakub Antoniuk. Wybrał Prezydium KZ oraz Komisję Rewizyjną. (zj)

Papież z okazji Święta Pracy

Papież Jan Paweł II zwracając się w niespodziewanym nie przewidzianym wystąpieniu do tłumy turystów zebra na placu św. Piotra przekazał 1 bm. gorące pozdrowienia dla Święta Pracy z okazji Pierwszomajowego Święta. W dniu dzisiejszym — Kościół obchodzi w swej liturgii święto św. Józefa — robotnika i święto, aby moje dzisiejsze przesłanie było do wszystkich ludzi pracy, do tych, którzy pracują fizycznie i urodzajowo, do tych wszystkich, którzy obchodzą dziś swoje święto święcie, ale również święto, który święta jest religijną, odwołując się do pamięci św. Józefa i samego Pana Jezusa Chrystusa, pracującego wspólnie ze św. Józefem, jako cieśla.”

Papież po odmówieniu modlitwy na Anioł Pański udzielił swego błogosławieństwa „wszelkiej pracy ludzkiej i wszystkim rodzinom”. (PAP)

Pogrzeb uczniów -ofiar pożaru w „Kaskadzie”

SZCZECIN (PAP) — Tysiące mieszkańców Szczecina, a wśród nich młodzież, uczestniczyło 2 bm. w pogrzebie 6 uczniów — ofiar tragicznego pożaru w miejscowym kombinacie gastronomicznym „Kaskada”.

Na cmentarzu centralnym wystawione zostały trumny ze zwłokami Tomasza Bergeira, Waldemara Cyża, Danuty Domagalskiej, Elżbiety Grysiewicz, Małgorzaty Kondrackiej i Beaty Tokarskiej. Obok rodzin w uroczystościach pogrzebowych uczestniczyli uczniowie Zespołu Szkół Gospodarczych ze Irlandem szkoły, spowitym kirem a także uczniowie innych szkół szczecińskich. Obecni byli przedstawiciele władz. Odrębna została maza żałobna, którą celebrował biskup — sufragan diecezji szczecińsko-kamieńskiej Jan Gajewski.

Mogły pokryły dziesiątki

wieńców i wiązanki kwiatów. Pogrzeb odbył się na koszt miasta.

We wtorek, 5 maja na szcze-

cińskim cmentarzu centralnym odbędzie się również na koszt miasta — uroczysty pogrzebowa pozostałych ofiar ofiar pożaru — pracowników „Kaskady”.

pogoda

PROGNOZY

DLA WOJEWÓDZTW:

białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego.

Dziś: zachmurzenie małe i umiarkowanie. Temperatura maksymalna 9-11 st. minimum około 0 st. Wiatr słaby i umiarkowany.

Wtorek: miejscami opady deszczu. Temperatura bez większych zmian.

Dziś: mieleny: Monika i Florka. (kła)

Dyskusja na X Plenum KC PZPR

BOLESŁAW DROŻDŻ — członek KC, członek CKKP, ustawiacz brygadysta w hucie „Stalowa Wola” woj. tarnobrzkie:

Zostałem zobligowany przez fabryczną organizację partyjną do przedstawienia na dzisiejszym plenum jej opinii i obaw. Podstawowe, oddziałowe organizacje partyjne oraz aktywni huty „Stalowa Wola” uważa, że X Plenum ma ogromną szansę doprowadzenia do odzyskania autorytetu partii w społeczeństwie, odbudowania jej kierowniczej roli poprzez podjęcie odpowiednich i zgodnych z oczekiwaniami decyzji. Naszym zdaniem odzyskanie zaufania u społeczeństwa jest m.in. od poprawy atmosfery procesu odnowy. Zależy to również od tego czy partia stanie na ciele tego procesu, czy KC i Biuro Polityczne słyżysz będą głosy dołowych ogniów partii, będą się z nimi liczyć i swoim działaniem wychodzić naprzeciw społeczeństwu zapotrzebowaniu. W naszej partii tkwi jeszcze potężna siła, której wywołanie zależy od przebiegu obrad i podjętych uchwał na X Plenum.

Powinno ono przede wszystkim określić szczegółowy program działania partii do IX Zjazdu. W programie tym należało by każdemu z członków Biura Politycznego przypisać — z podaniem do wiadomości organizacjom partyjnym — zakres obowiązków w kampanii przedzjazdowej. Organizacje te uznają też za niezbędne zakończenie do Zjazdu procesu rozliczeniowego wobec osób odpowiedzialnych nie tylko za nadzwyczaj, ale również wobec tych, którzy sprawują władzę, doprowadzili do głębokiego kryzysu gospodarczego i kryzysu zaufania.

Zdawać musimy sobie sprawę z powszechności tych zadań, jak i z tego, że dopóki proces oczyszczania nie zostanie zakończony — nie będzie

ALFRED WALEK — I sekretarz KW PZPR w Płocku:

Podstawą do podjęcia jakiegokolwiek decyzji w sprawie zadań partii w okresie przedzjazdowym i przyszłości wyznaczonych na Zjazd dokumentów musi być dogłębna analiza przyczyn wciąż trwającego i pogłębiającego się kryzysu zaufania społeczeństwa do partii, mas partyjnych do Komitetu Centralnego. W woj. płockim wypadki bydogoskie spowodowały głęboki podział między szeregowymi członkami partii i aktywną, a instancjami wojewódzką i jej aparatem. Jednocześnie obserwujemy ogromne ożywienie i konsolidację dołów partyjnych. Odbija się ona na bazie walki przeciwko elementom zachowawczym.

To, co dokonuje się w Polsce od sierpnia, ma charakter głębokich przemian jakościowych. Proces tych przemian jest nieodwracalny, a pragnienie ich dokonania nie da się zaspokoić półśrodkami. Dole partyjne gorąco pragną zachowania jedności i zwartości partii i jej politycznego przywództwa. Niewykorzystanie tego ożywienia byłoby niewybaczalnym błędem. Partia jest na dole — w zakładach pracy, szkołach i wsiach — partia związana z ideami socjalizmu. Jest dobrą partią. Jeśli chcemy sami sobie poradzić z kryzysem, to trzeba tej partii z dołu, jak najuważniej słuchać. Tylko wtedy podejmować możemy oceny i decyzje zgodne z odczuciami i oczekiwaniami podstawowych rzesz członków partii, tylko wtedy będą one przez nich realizowane.

Kryzys przewodniej roli partii nie jest kryzysem idei i niepodważalnych wartości socjalizmu. Jest on wynikiem odstępstwa od tych wartości — przede wszystkim przez kierownictwo partii, a także przez wiele instancji terenowych. Ta gorzka prawda powinna stać się podstawą do wypracowania na IX Zjeździe nowej koncepcji działania, jak również wyłonienia takich ludzi, których rozum i serce po-

STEFAN OLSZOWSKI — członek Biura Politycznego, sekretarz KC:

Po dramatycznych doświadczeniach minionych miesięcy poważna część społeczeństwa przejawia dziś postawę, którą nazwałbym tęsknotą do racjonalnego myślenia i działania. Racjonalne myślenie i działanie wymaga jednak jasnego widzenia prawdy w całym jej wymiarze, również prawdy niepopularnej. Ale głoszenie takich prawd to również obowiązek i odpowiedzialność państwa polskiego. Dla narodowego interesu groźne jest anachizowanie życia społecznego i gospodarczego oraz nieustanna dewaluacja pozycji Polski. Te negatywne procesy wiążą się z trwającym rozstrojem gospodarki.

Nie ma dziś ważniejszego zadania niż zapewnienie ludzom spokoju, chleba i pracy. Fustozjęcy rynek to rzeczywiste, w której będziemy żyć jeśli nie nastąpi wielka, zbiorowa praca. Sami musimy opłoniwać rozchwianie gospodarki i spirale inflacji, wykorzystując wszelkie dostępne instrumenty, aby więcej produkować.

Jednak społeczne i polityczne skutki przekroczenia wolności i wypowiedzi. Jeśli otwarte dziś możliwości wykorzystuje się do siania zamętu, nie do pobudzenia twórczej myśli krytycznej i poszukiwania dróg rozwiązań naszych problemów — a dla osiągnięcia własnych, politycznych celów, jakie to nazwać? Czy tylko błędem?

W kształtującej się w ostatnich miesiącach polityce informacyjnej dopracowujemy się nowych metod i nie zawsze unikamy błędów. Sprawa informacji jest i będzie przedmiotem zaangażowania i zainteresowania opinii społecznej. Trzeba zatem nieustannie dążyć do usuwania omyłek w polityce informacyjnej. Ta polityka musi być i będzie doskonała.

W czasie, gdy przedłożone X Plenum KC „Założenia programowe” podlegały we wstępnych wersjach szerokiej konsultacji, opublikowane zostały „Kierunki działania NSZZ „Solidarność” w obecnej sytuacji”. Dostrzegam w treściach tych też poważne problemy obojętne, zdolnego do obiektywnej oceny sytuacji, do skupienia wokół siebie całej partii — w oparciu o swoją wiarygodność i zaufanie zdobywane autentycznym działaniem i więzią z masami członkowskimi.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

Organizacje partyjne oczekują od X Plenum zmian w kierownictwie centralnym partii oraz odejścia ze składu KC tych, którzy jako sekretarze komitetów wojewódzkich utracili mandat zaufania. Nieskorzystanie z szans jaką daje obecne Plenum do podjęcia niezbędnych decyzji, zgodnych z społecznym odczuciem, z dążeniem do reformy, prowadzi do rozbięcia w partii, do całkowitego zaniku jej działania bez rychłej możliwości odbudowania autorytetu — a tym samym do utraty wpływu na socjalistyczny charakter naszego kraju.

braku jasnej odpowiedzi na pytanie: kiedy zrodził się kryzys w partii? Już wstępne zażalenie reformatorskich zamierzeń reformatorskich powinno być połączenie samodzielnego i samodzielnego przedsięwzięcia do bardzo ciężkiego stanu naszej partii. Nasze zadanie, za pomocą grzesnych zebrań, wyborów przebiegających do- kładnie według rozdzielonych nominacji, okłasków itd. Jeśli to uda się zrozumieć, może wtedy będzie trochę mniej temperatury w pochopnym przypisywaniu win, a więcej konstruktywnego wysiłku, łącznie z gotowością do polemizowania z niesprawiedliwymi wobec partii głosami, tam gdzie polemizować trzeba.

Podzielał pogląd, że partię osłabiają zbyt radykalne, odbierające od logiki nie tylko wskazań leninowskich, ale niekiedy i zdrowego rozsądku, rewizjonizm demokratyczny prezentowane czasem nie tylko w niezwykle już zmistyfikowanych strukturach politycznych. Nie widzę żadnego zła w tym, że ktoś udaje się na spotkanie tych struktur politycznych. To są partnerzy do dyskusji, choćby ostrej, ale w ramach partii. Istnieje również taka przyczyna osłabienia naszej partii, która polega na wtrącaniu, konsekwentnym trwaniu w tęsknotę do formuły, struktur i przyzwyczajenia dnia wczorajszego. Przy czym nie chodzi tu o żaden dogmatyzm wywodzący z księzek, lecz o niezdolność do ruszenia się naprzód, bądź w niektórych przypadkach chęć rozegrania osobnej gry politycznej. I na tym również partia przetrwała, gdyż to ją trzymało, podtrzymując z trudem zaufanie. Wybieganie naprzód, na lewą stronę, bardzo utrudnia pracę partii, ale z kolei utrudnia partii porządkowanie swoich szkół.

Partia nie powinna dopuszczać do siebie, w okresie gdy podlega społecznej weryfikacji, metod moralnie wadli-

wych. Będziemy pograżać się coraz bardziej, jeśli do naszej partii będą przylegały w tym okresie metody nieczyste, kłamliwe ułotki, pomówienia, listy proskrypcyjne prowadzące nie pod Grunwald tylko pod Cieciorę.

Chciałbym na zakończenie powiedzieć, że wielką potrzebą naszej partii jest jedność. Ta jedność jest możliwa jeśli chodzi o wszystkich towarzyszy dobrej woli. Sądze, że trzeba uczynić te sprawy centralnym akcentem dzisiejszego posiedzenia plenarnego. Jeśli w tym okresie pokłólimy się do końca, to nie mamy sobie rady i tego nam nie wybaczają nikt rozsądny w kraju ani historia.

Jest też potrzeba ofensywności rozumiana po prostu. Jest teraz w partii bardzo łatwo podlizywać się rozgorączkowanym głosem na zebraniach w fabrykach i jest bardzo łatwo przynosić do budynków partyjnych, w tym do Komitetu Centralnego, przeróżne oceny tych samych zebrań. Ja bym proponował przyłożyć się całą siłą, całym sercem do tego, żeby odważnie sprząść się na zebraniach, a w budynkach instancji partyjnych mówić ze znacznie większą temperaturą o elementarnej odnowie, której w wielu miejscach brakuje.

Była mowa w referacie o powołaniu z łona Komitetu Centralnego specjalnej komisji, której zadaniem będzie przygotowanie całej problematyki rozliczeń na IX Zjazd partii. Chciałbym zaproponować, żeby do tej komisji, której potrzebą jest oczywista, wybrał nie tylko grono członków Komitetu Centralnego, ale także zwrócił się do pewnej liczby największych organizacji robotniczych w kraju, żeby w drodze wyboru delegatów równoprawnych członków tej komisji.

Partia nie powinna dopuszczać do siebie, w okresie gdy podlega społecznej weryfikacji, metod moralnie wadli-

HENRYK KOCZARA — członek prezydium CKKP, zastępca szefa Głównego Zarządu Politycznego WP, gen. cywilny:

Chciałbym, przekazując odczucia wojskowych aktywów, zastanowić się nad niektórymi słabościami występującymi ostatnio w życiu partii. Na-

szym zdaniem, jedną z głównych słabości jest ideologiczne i organizacyjne rozwichrzenie w działalności wielu ogniw i instancji partyjnych. Żeby wyjść z zakłętego kręgu niemości, nie możemy kampanii przedzjazdowej utopić w jałowych sporach na temat spraw już wyjaśnionych i zdecydowanych.

Poważnym schorzeniem w życiu organizacji partyjnych jest rozbieżność między dobrymi i słusznymi uchwałami a niezdolnością do ich pełnego urzeczywistnienia. Bogate treści programy i słuszne uchwały pozostawały na papierze, nikt ich nie realizował, nie śledził ich wdrażania, nie kontrolował i nie rozliczał. Tej słabości nie potrafiliśmy przezwyciężyć, co w konsekwencji rozdziło i rodzi wiele negatywnych zjawisk w życiu społecznym.

Dla nas wojskowych jest oczywiste, że bez dyscypliny nie ma zwycięstwa. Dyscyplina partyjna jest potrzebna tym bardziej wtedy, kiedy partia działa w warunkach skrajnie trudnych, napiętych, przy dźwiękach szalonego skoncentrowanej działalności antysocjalistycznej reakcji krajowej i zagranicznej. Gdyby udało się wcielić w życie wszystko to, co postanowiliśmy na kolejnych plenarnych posiedzeniach KC — od VI po czwarty, to dziś mielibyśmy w partii, i w państwie zupełnie inną sytuację, mielibyśmy więcej problemów rozwiązać.

Po IX Plenum wyraźnie zmógł się nacisk na zmiany kadrowe w instancjach partyjnych. Są one niezbędne, partia i społeczeństwo muszą

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

JANINA SKUBLIK — członek KC, brakarka w Zakładach Przemysłu Lniarskiego „Krasnol” w Krośnie:

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają się w naszych organizacjach: robotnicy mówią burliwie, otwarcie, z dużą gorącością o błędach w naszej polityce, nadużyciach władzy przez niektórych towarzyszy, o licznych przypadkach niegospodarności w zakładach, w przedsiębiorstwach gospodarki rolnej. W wielu członków partii, aktywów zakładowych, miejskich, kierowników jednostek — pod wpływem ostrej krytyki, nacisku, czy nawet zastraszania zagubiło się, lub zostało zniechęconych.

Obecnie wielu odpowiedzialnych towarzyszy w dramatycznym tonie, szczerze i otwarcie — tak, jak to miało miejsce na ostatnim posiedzeniu Sejmu — nawołuje do obywatelskiej odpowiedzialności za losy naszej Ojczyzny. Porównanie to świadczy o dobitnie o sytuacji, w jakiej dziś wszyscy się znajdujemy i w jakiej musimy żyć. Stan ten znajduje szerokie odzwierciedlenie od kilku miesięcy na zebraniach partyjnych, jakie odbywają

ANDRZEJ WERBLAN – członek KC,
wicemarszałek Sejmu:

**KI — członek KC,
w Nowym Sączu:**

Kilka miesięcy temu przy-
jeliśmy orientację na partner-
skie traktowanie poglądów od-
miennych — pod warunkiem
że mieszczą się one w gene-
ralnej koncepcji socjalizmu.
Wciąż realny wydaje mi się
ten scenariusz, który zakład-
ze zarówno w partii, jak i w
„Solidarności” przeważa wo-

Niepokoimnie obecna sytuacja gospodarcza. Niepokój budzi zapowiedź, że sta się konieczne dalsze obniżenie planów. Sytuacja gospodarcza przedstawia się wprost tragicznie. Ilustracją tego są unieruchomione agregaty, oddziały, a także zakłady, a nawet duże przedsiębiorstwa.

W kontekście problemów teorii wspomnialiśmy o sprawach rewizjonizmu. Jego niebezpieczeństwo jest niewątpliwie zawsze występuje szczególnie silnie w zwrotnych momentach historycznych. Ślusznym podnosi się konieczność walki z tym niebezpieczeństwem. Trzeba jednak równie wyraźnie i silnie mówić o innym niebezpieczeństwie, polegającym na nadużywaniu hasła rewizjonizmu, nadużywaniu tego strasaka. Ile to przecież raż w minionych latach zarzucało rewizjonizmowi unicestwienie koncepcje teoretyczne i polityczne niezwykle podobne, wręcz identyczne do rozwiązań, które dzisiaj podejmujemy. Przez ileż to lat takie rozwiązania ekonomiczne, które dzisiaj włączane do projektów reformy gospodarczej, były kreślane z najroźniejszych trybun mianem rewizjonistycznych. A zatem czynność w stosunku do autentycznego rewizjonizmu musi iść w parze jednakowo wielką czynnością stosunku do tych wszystkich, którzy nadużywają strasza rewizjonizmu, posługują nim dla manipulowania w sferze teorii.

Wbrew temu co się mówi, komisje kontroli zrobiły wielką robotę w dziedzinie oczyszczania służby państwa z partyjnych regów partyjnych. Od VI plenum KC wydano z partii ponad 3.800 osób, z czego komisje kontroli łącznie z CKK — 760 osób, w tym 270 — różnych kierowniczych stanowisk. Najwięcej, bo ponad 900 osób wydano za popełnienie nadużycia i wykorzystanie stanowiska służbowego. Karan partyjni ukarano 1.482 osoby, w tym przez komisje kontroli ponad 1000 osób. Przeprowadzono blisko 8 tys. rozmów ostrzegawczych, z czego ponad 1900 osobami w związku z nadużyciami.

Uważam, że nie powinniśmy publikować nazwisk osób w stosunku do których nie widzimy dochodzenie. Natomiast publikujemy i będziemy nadal publikować informacje o karach partyjnych, wte-
kiedy sprawa zostanie roz-
trzona. Przedwczesne ujawnianie pewnych spraw z-
równy przez CKKP, wte-
kiedy są one jeszcze do ko-
ca nie wyjaśnione, jak i ko-
munikaty Prokuratury Gene-
ralnej, czy NIK-u, czasem ra-
bia więcej szkody niż poży-
tku.

potrzeba ogólnonarodowa, my jako członkowie Komitetu Centralnego, działacze partii potrzebujemy jesteśmy szczególnego rodzaju i szczególnej odpowiedzialności mandatariuszami.

Mimo ciężkiego kryzysu, istnieje w naszym społeczeństwie szeroka, powszechna i mała akceptacja socjalizmu, co ustrój, jako idei sprawiła wiwersi społecznej. Logizacja stad wynika, że wspólnoty ludzi partii i dla bezpartijnych, jest i powinna być własna wspólnego wysiłku i wspólnego dobra. Stad odbudowa zaufania, wiarygodność, więc z klasą robotniczą

Podsumowując wymianę tych
opinii i wyjaśnienia Stanisław
Kania zwrócił uwagę, iż sprawa
jest tylko pozornie indywidualna.
Dotyczy ona wielkiego problemu
i nie dziwnego, że tak o tym
tu dyskutowano, takim napięciem.
I sekretarz KC zaproponował przyjęcie
wniosku J. Brycha, aby po roz-
strzygnięciu sprawy Komitet
Centralny został o tym poin-
formowany na piśmie.

Minione 9 miesięcy to szc-
gólnie trudny odcinek życia
życia partii, każdego jej cz-
łeka i każdego z nas. Dlatego
i każdy powinien cenić sie-
bie, określić co można by zro-
bić, jak członkowi na-
przysłało. Jest to szczegó-
łowo ważne obecnie na tym naj-
bardziej krytycznym etapie,
tym naszym polskim prze-
łomie. Jednocześnie ten r-
cizny dalszy na str. 4

Ci ludzie przez miesi-
zwracali się do wielu władz
kalnych i centralnych z Kom-
tetem Centralnym włączn-
Złożyli wizytę wicepremiero-
Rakowskiemu. Zostały podję-
decyzje, toczą się w tej spr-
wie mediacje. Ale nie czeka-

Wokół wypowiedzi Albi Szyzyski wywiązała się polemika: kierownik Wydziału Socjalno-Zawodowego KC PZPR Janusz Brych, który bierze sprawę na miejscu wyjaśnianie, m. in., iż pracownicy nie stali z zakładu zwolnienia, zawieszeni w czynnościach. Sprawę bada od kilkunastu dni prokurator. Według oświadczenia prokuratora wojewódzkiego incydent wymaga prokuratorского badania z tego powodu, że winą jest także stronie kierownik — członek partii i związków branżowych — jak i również członków „Solidarności” — pracownik

potrzeba ogólnonarodowa, my jako członkowie Komitetu Centralnego, działacze partii potrzebujemy jesteśmy szczególnego rodzaju i szczególnej odpowiedzialności mandatariuszami.

Mimo ciężkiego kryzysu, istnieje w naszym społeczeństwie szeroka, powszechna i mała akceptacja socjalizmu, co ustrój, jako idei sprawiła wiwersi społecznej. Logizacja stad wynika, że wspólnoty ludzi partii i dla bezpartijnych, jest i powinna być własna wspólnego wysiłku i wspólnego dobra. Stad odbudowa zaufania, wiarygodność, więc z klasą robotniczą

Minione 9 miesięcy to szc-
gólnie trudny odcinek życia
życia partii, każdego jej cz-
łeka i każdego z nas. Dlatego
i każdy powinien cenić sie-
bie, określić co można by zro-
bić, jak członkowi na-
przysłało. Jest to szczegó-
łowo ważne obecnie na tym naj-
bardziej krytycznym etapie,
tym naszym polskim prze-
łomie. Jednocześnie ten r-
cizny dalszy na str. 4

Dyskusja na X Plenum KC PZPR

Ciąg dalszy ze str. 3

trudniejszy gospodarczo okres jest okresem przedzjazdowym, który zdecydowanie w jakiej formie dojdzie do Zjazdu, jakie stworzymy podstawy dla jego pomyślnego przebiegu, dla jego ostatecznych wyników. Rząd widzi dla siebie w tym okresie szczególne zadania, o bok tych strategicznych, systemowych, potrzebne są i drobne, nieporozumienia, kroki. Konieczne są działania w kierunku wykorzystania rezerwy młodych, których jakieś wiele jest, wzmocnienie słabszych ogniw, które decydują o funkcjonowaniu całości systemu. Jednym słowem jak najpełniejszym wykorzystaniem wszystkich dostępnych rezerw.

Traktujemy jako swój obowiązek mieć stale, już od dnia dzisiejszego, na warsztatach założenia programowe IX Zjazdu. Stamtąd czerpać inspiracje, na bieżąco je wykorzystywać, zwłaszcza w działaniach na rzecz przetrwania, kryzysu, na rzecz pracy, produkcji. Dziś co prawda nie ma mowy o organizowaniu ogólnie czynnemu. Powinniśmy jednak bardzo serdecznie pomyśleć o tym z jakimi wynikami tego właśnie trudnego, krytycznego II kwartału przyjdzie nam na Zjazd. Naszą ambicją byłoby, aby wyniki te na miarę realnych możliwości były jak najlepsze. Oczywiście bardzo wiele zależy od intensywności i jakości pracy w sferze administracji, gospodarki, rzad. Odnowa — tak to chyba można również rozumieć — to przede wszystkim solidna, codzienna praca. Jest ona elementarną legitymacją odnowy. Dlatego też uważamy, że nie wolno tracić czasu. Trzeba działać celnie, aktywnie, z inicjatywą. Nie może być pracy na pół obrotu. Konieczne jest solidne rozliczenie z konkretnych zadań. Widzimy tutaj wiele słabości i w pełni podziwiamy opinie towarzyszy, którzy wskazywali w tej sprawie na określone uchybienia.

Można niewątpliwie powiedzieć, że działając w duchu socjalistycznej odnowy to przede wszystkim działać z myślą o człowieku, o jego sprawach, o jego troskach, o jego trudnościach życia codziennego, o niedopuszczeniu do różnych drażniących ludzi nonsensów. W tym kontekście trudny problem handlu wewnętrznego, a zwłaszcza reglamentacji, jest to sfera bardzo złożona, a jednocześnie etap eksperymentalny. Rząd podejmuje dalsze wysiłki, aby ten odcinek systematycznie porządkować. Wydaje się, że do tej sfery należy również celowość bardziej aktywnej, a zwłaszcza w zakresie polityki gospodarki, w tym zakresie, który jest najważniejszy, nie po prostu akcja, ale poważnie, specjalnie zorganizowana opieka, cały system działań, uwrażliwienie, między innymi przy szerokim zainteresowaniu młodzieży.

ANTONI BIENIASZEWSKI — zastępca członka KC, członek CKKP, przewodnik wódek syntetycznych, brygadysta w Zakładach Włókien Chemicznych „Chemtex-Elana” w Toruniu:

Zostałem zobowiązany przez Komitet Zakładowy mojej organizacji do przedstawienia treści uchwały na dzisiejszym Plenum KC. Uchwała ta dotyczy spraw poruszonych na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu. Należy na X Plenum poinformować partię o dotychczasowych wynikach postępowania wyjaśniającego bądź partyjnego w stosunku do b. członków kierownictwa partii i państwa oraz dokonać oceny politycznych działań członków Biura Politycznego KC i CKKP.

Należy rozszerzyć skład Biura Politycznego o członków KC, reprezentujących wielokopremisywne organizacje partyjne. Domagamy się wprowadzenia w tymczasowym regulaminie wyborów władz i delegatów PZPR zmian, zapewniających w pełni demokratyczne wybory. Do władz partyjnych wysłanych sześciu oraz na delegatów na konferencje wyższego szczebla mogą kandydować wyłącznie członkowie partii, posiadający mandat swojej macierzystej organizacji partyjnej. Obowiązuje bezwzględny zakaz łączenia funkcji partyjnych i stanowisk kierowniczych w administracji tego samego szczebla.

Zasady wyborów najwyższych władz partyjnych należy zostawić do dyspozycji Zjazdu. Kandydatury do władz najwyższych powinny być znane odpowiednio wcześniej, przed wyborami, celem umożliwienia konsultacji. Ponieważ Komisja Zjazdowa nie jest uważana przez szeregowych członków partii za w pełni reprezentatywną — domagamy się dokonania przez X Plenum zmian w jej składzie

JÓZEF BLAJET — członek KC, ślusarz maszynowy, mistrz produkcji w Kombinacie Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych „Zremb-Makrum” w Bydgoszczy:

Po IX Plenum odbyłem szereg spotkań w różnych środowiskach. Uczestnicy ich bardzo pozytywnie wyrażali

Będziemy zwracali szczególną uwagę na przeciwdziałanie formalnemu biurokratyzmowi, stosunkowi do ludzi, do pracy. Będziemy wymagali aktywnego, zrytualnego podejścia do skarg, próśb i zażaleń, które jakie szerokim strumieniem napływają do wszystkich urzędów państwowych.

W naszym życiu gospodarczym istnieje jeszcze szeroka sfera niegospodarności, marnotrawstwa. Znamy są liczne tego przykłady. Konieczne jest również wzmocnienie wysiłków na rzecz oszczędności, w sprawach i wielkich i małych. Do wielkich należy oszczędność węgla, naszego podstawowego bogactwa naturalnego. Zresztą problem węgla jako wielkiej odrębnej sprawy zasługuje na oddzielne omówienie. Wracając do problemów marnotrawstwa wydaje się, że jest wielkim wychowawczym zadaniem zaszczepienie poczucia, że o to co socjalistyczne, wspólne trzeba dbać, jak o swoje, w kształtowaniu takiego stosunku jesteśmy chyba jeszcze na początku drogi. A przecież to też stać się może jednym z elementów socjalistycznej odnowy. Musimy i będziemy ostro, pryncypialnie traktować wszystkie odchylenia od tej normy.

Wszystko to wiąże się z polityką kadrową. Mamy w tym dobre, doświadczone kadry. Jednakże trzeba politykę kadrową doskonalić i zgodnie z intencją partii zapalić zielone światła dla tych wszystkich rezerw kadrowych które dadzą przryst w naszym społecznym i gospodarczym życiu. Z drugiej strony chronić musimy wszystkich uczciwie i rzetelnie pracujących na swoich stanowiskach ludzi władzy ludowej. Ten aparat trzeba doskonalić, ale nie wolno go burzyć.

Za kilka dni przypada kolejna 36 rocznica zwycięstwa nad faszyzmem hitlerowskim. Skłania ona do historycznej i współczesnej refleksji. Musimy chronić pamięć o wyzwoleniu Polski, o wyrabianiu przez radzieckie wspólne z polskim żołnierzem naszych granic na Odrze, Nysie i Bałtyku i o zagwarantowaniu tych granic. Mieć świadomość pomocy gospodarczej i korzystnej współpracy ekonomicznej. Pamiętać o wszystkim co nas łączy. W świetle tej właśnie rocznicy i tej refleksji szczególnie boli i gniewa, to że pojawiają się wciąż różne antyradzieckie akcenty. Godzenie w wartości naszego sojuszu jest politycznie zgubne, ekonomicznie szkodliwe, a wspomnianych tych 600 tysięcy którzy spoczywają w naszej ziemi jest to moralnie niskie. Chcę towarzyszy zapewnić, że żołnierz Ludowego Wojska Polskiego, który wykazuje swój żołnierski obowiązek w ramach Układu Warszawskiego na straży pokoju, bezpieczeństwa i granic ojczyzny jednocześnie nie żałuje swego trudu wszędzie tam gdzie można pomóc społeczeństwu, gospodarce narodowej.

oraz odwołania ze składu komisji towarzyszy zwolnionych ze stanowisk i pełnionych funkcji.

Ze względu na fakt, że polityka informacyjna w naszym ciągu budzi zastrzeżenia — w szczególności dotyczy to programów telewizyjnych — domagamy się od X Plenum zająć stanowiska w kwestii dotychczasowej polityki w tej sprawie oraz określenia zasad funkcjonowania środków społecznej komunikacji, zgodnie z żądaniami organizacji partyjnych i środowisk dziennikarskich. Domagamy się od X Plenum zobowiązania rządu PRL do dementowania nieprawdziwych, nieścisłych, niepełnych informacji ukazujących się w prasie zagranicznej na temat sytuacji w Polsce.

W czasie dzisiejszego Plenum w „Elanie” egzekutywa Komitetu Zakładowego pełni rolę partyjny, który ma za zadanie bieżące śledzenie i analizowanie obrad. Chciałbym również poinformować, że w jednym z najstarszych toruńskich zakładów pracy trwa pogotowie partyjne. W związku z tym przy podejmowaniu wszelkich decyzji powinniśmy mieć świadomość, że czekają na nie szerokie rzesze partyjne.

Na końcu chciałbym powiedzieć, że emocje są na ogół kiepskim doradcą w polityce, ale emocje, niestety, w naszym ciągu są zbyt częstą motywacją wielu komentarzy, a nawet wniosków, tak w kraju, jak i w „Elanie”. Tymczasem moim i wielu towarzyszy zdaniem sprawa najważniejsza dzisiaj jest przywrócenie ideowości, pryncypialności i dyscypliny w partii.

możliwość wyboru do władz i na delegatów towarzyszy, nie posiadających mandatów na konferencje. W środowiskach, z którymi się spotkałem, jest bardzo duża potrzeba, aby ci, którzy w przeszłości zajmowali wysokie stanowiska państwowe, a obecnie ich już nie zajmują, zrezygnowali na dzisiejszym Plenum z funkcji członka KC. Mówiono również o rezygnacji z innych funkcji — m.in. w Sejmie.

W związku z różnymi informacjami zagranicznymi, agencji prasowych istnieje niepokój, co do oceny naszej sytuacji społeczno-politycznej. Dlatego podnoszone są głosy, by X Plenum KC potwierdziło zdolność naszej partii do samodzielnego rozwiązywania naszych wewnętrznych problemów. Myślę, że jest to bardzo ważna sprawa, którą powinniśmy tu dzisiaj w jakiś sposób podnieść. Poruszana jest również kwestia określenia sił antysocjalistycznych działających w naszym kraju. Towarzysze uważają, że siłami tymi są ugrupowania wrogie naszemu ustrojowi, jak np. KPN. Ale są to też ludzie, którzy sprzeciwiają się naszej partii i narodowi na eksponowanych stanowiskach i z których my, jako partia, do końca nie oczyszciliśmy się. Trzeba to konieczność uczynić przed Zjazdem.

Odczuwa się duże zaniepokojenie brakiem zapowiedzi

WŁADYSŁAW KRUK — zastępca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Lublinie:

Już w czasie dotychczasowych konsultacji tych podstawowych dokumentów, które dyskutujemy, wniesiono wiele uzupełnień. Z satysfakcją znajduję członkowie partii w kolejnych dokumentach większość swoich wniosków i propozycji. Nie oznacza to, że projekty są doskonałe; będą budzić wiele uwag, stanowią przedmiot partyjnych sporów i dyskusji. Stanowią one jednak wystarczający materiał, aby w okresie do IX Zjazdu skonstruować jasny i klarowny program partii. Szczera, otwarta, prawdziwa polityka dyskusji, jaka obieguje oraz więcej organizacji, stanowią ogromny kapitał. Powinniśmy wykorzystać wszelkie możliwości najpełniejszego spożytkowania tej twórczej energii w interesie odbudowy zaufania społeczeństwa do partii, odbudowy zaufania w samej partii.

Sedno sprawy tkwi w ocenie, że tempo socjalistycznej odnowy jest zbyt wolne, że popełniliśmy w tym czasie znaczne błędy i chyba nikt nie oczekuje, że można w tak złożonym procesie uniknąć błędów. Rzecz w tym, abyśmy potrafili się do nich otworzyć, przynajmniej, przede wszystkim wyciągać z nich wnioski oraz konsekwencje, abyśmy nie koncentrowali uwagi głównie, czy tylko, na skutkach, a przede wszystkim na przyczynach. Wszystko co czynimy jest niezwykle uważnie śledzone przez całe społeczeństwo, a szczególnie przez naszą partię. Żyje i partyjne reakcje zarówno na błędy, jak też na to wszystko, co możemy w bilansie procesu odnowy zapisać na stronie pozytywów, pozwalają na wprowadzenie wniosków, że partia stanowi nadal w społeczeństwie siłę, z którą związane są podstawowe nadzieje na wyjście z kryzysu. Nie roli partii i oczekiwań z nią związanych jest wynikiem przyjęcia się w świadomości Polaków socjalizmu, jako trwałego systemu społecznego. Płyną stąd jednak określone zobowiązania dla partii, a przede wszystkim dla jej Komitetu Centralnego. Chociaż odbierane czestokroć jako wymuszone — nasze spotkania z załogami zakładów pracy po IX Plenum KC nieco zmniejszają balast nieufności, pozwalają one sprzeciwować podstawowe warunki, stanowiące przesłanki przywracania zaufania. Pozostają nimi w moim przekonaniu dawno już w uchwałach sformułowane potrzeby: po pierwsze — przekonanie partii konkretnymi decyzjami o naszej niezłomnej woli do konania procesu rozliczeń; po drugie — zdecydowanie reformy, niezbędnej i szybkiej zmiany naszego partyjnego systemu informacji, jako bardzo praktycznego wyrazu jawności i demokracji w życiu partii; po trzecie — rozważnego, ale znacznie szybszego podejmowania decyzji wynikających

TADEUSZ HAKAD — zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnobrzegu:

Projekt założeń programowych zawiera zbyt wiele priorytetów, co w lepszych warunkach, jak wiemy, było błędem. Partii potrzebny jest obecnie jak nigdy, może wybiory, doradcy, ale szybko przedstawiony i skutecznie, w duchu socjalistycznej odnowy wdrażany program. Szeroko jego elementów zaprezentowania poza partią. Aby hasło odnowy nie brzmiało dziś magogicznie i aby wyznaczyć niezbędne priorytety na czas

nego od dłuższego czasu raportu o stanie gospodarki. Możemy przeprowadzić pełną demokrację życia społecznego i politycznego, a co będzie z gospodarką narodową? Jeśli chodzi o reformę, to w zasadzie nie czuje się żadnych działań. Myślę, że hamulcami są tu tzw. ognia pośrednie administracji gospodarczej.

Bardzo ważną sprawą jest przyjęcie materiałów na IX Zjazd i skierowanie ich do dyskusji w całej partii. Zastanawiamy się w naszym aktywnie zakładowym, w jaki sposób prowadzić dyskusję nad tymi dokumentami, żeby właściwie trafić do każdego członka.

Trzeba wydać te materiały w dostatecznej ilości, żeby można było szybko tę dyskusję przeprowadzić. Mówię o założeniach programowych, które podkreślić ważność spraw związanych ze zdrowiem narodu. Towarzysze, którzy znają tematykę służby zdrowia, wiedzą, jaka jest obecnie zachorowalność na gruźlicę, jaka jest umieralność noworodków.

W uchwale IX Plenum jest stwierdzenie, że należy przeprowadzić rozmowy partyjne. To bardzo słuszne, ale kto będzie przeprowadzał rozmowy partyjne z władzami centralnymi naszej partii, zresztą również i niższych szczebli. Myślę o osobie, że najlepszą rozmową jest spotkanie kierownictwa partii z podstawowymi organizacjami partyjnymi, tak jak spotkanie towarzysza Kani w Stoczni.

cych z woli partii, że społecznego rozumienia sprawiedliwości.

Mówiąc o kampanii sprawozdawczo-wyborczej chcę się przyłączyć do głosów, że stanowczo za mało jest jednak w nowo wybranych władzach robotników. Należy przypominać sobie i całej partii, że brak licznego, reprezentatywnego robotniczego głosu w naszych instancjach w poprzednim okresie stworzył pole do tworzenia się deformacji. To autentyczni, znający swoją klasę robotnicy powinni być podstawowym dla tej klasy gwarantem, że deformacje te będą w przyszłości niemożliwe.

W uchwale i publikacjach dawaliśmy niejednokrotnie wyraz stosunkowi naszej partii do najważniejszych problemów polityki zagranicznej, a zwłaszcza kwestii braterskiej współpracy i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi.

Nie sposób nie dostrzec, że nagromadzić się w różnych środowiskach dużo nieporozumień co do funkcjonowania podstawowych zasad proletariackiego internacionalizmu. W naszej przeszłości stosunków z naszymi sąsiadami nie towarzyszyły w ciągu setek lat — to jest zrozumiałe — same blaski. Wybiorycznym traktowaniem historii, roznocinco — okazjonalnym tonem, kwitowaniem wzajemnych, partnerskich stosunków i układów sojuszniczych, dodaliśmy do historii świeżych nieufności. Rzetelnemu przedstawianiu, wyjaśnianiu różnych problemów współpracy gospodarczej i politycznej nie sprzyja ciągle nasza propaganda. Na przykład o tym, że w wynajmowaniu z zafascynowaniem jednego zatrudnionego popołniono wiele błędów, wiedzą prawie wszyscy, ale rzadko informuje się, że takie same, a czasem lepsze i tańsze rozwiązania mogliśmy uzyskać w ramach RWPG. O tym, że plynę z Danił statek z masłem, że ktoś zbiera dla nas datki żywnościowe — co jest gestem spektakularnym — pisze i przebiega się w tym prawie cała prasa. Zbyt mało uwagi poświęcamy natomiast informowaniu, że gospodarstwa pomoc Związku Radzieckiego w ostatnich miesiącach przekroczyła kilka miliardów dolarów, że po tym m.in. widać, gdzie są przyjaciele. Ożywają niestety tu i ówdzie antyradzieckie nastroje, plotki, czy nielegalne publikacje i zarówno w propagandzie, jak i działaniu każdej organizacji partyjnej powinniśmy się temu zdecydowanie przeciwstawiać — przyjmując oczywiście zasady, że milczeniem niczego się nie wyjaśni. To, że mamy przyjaciół i możemy na nich liczyć, że ich pomocą też nie bierzemy się z nadmiarem, musi być częścią politycznej świadomości społeczeństwa, a wśród kryteriów partyjności znajdować się powinna także na poczesnym miejscu.

niewierzili się, bądź sprzeniewierza się jej ideowo-moralnym zasadom i obecnym podstawowym zamierzeniom; demokracja życia wewnątrzpartyjnego, określenie i wdrożenie nowych zasad kierowniczej roli partii; demokratyzacja życia w kraju — zagwarantowanie właściwej funkcji radom narodowym, związkom zawodowym i różnego rodzaju samorządom; przygotowanie ważkich aktów prawnych i umacnianie zasad jawności życia społecznego i sprawiedliwości społecznej; zapewnienie priorytetu celom społecznym i instrumentom ekonomicznym w kierowaniu rozwojem gospodarki; uproszczenie struktur zarządzania w państwie i w gospodarce; wypracowanie z udziałem organizacji młodzieżowych — zasad rozwiązywania złożonych spraw młodego pokolenia.

W obecnej wersji statutu pozytywne dotyczą głównie demokracji stosunków w partii. Uwagi krytyczne zaś, to po pierwsze, że im wyżej w hierarchii organizacyjnej, tym w mniejszej skali i mniej konkretnie określone są obowiązki i odpowiedzialność. Po wtóre — postuluję się konieczność oceny realizacji programu partii w połowie upływu czasu między zjazdami. Dokonywanie oceny wszystkich swoich członków przez

JANUSZ PROKOPIAK, członek KC:

Zamiast zastanawiać się nad tym, czy partia ma spełniać kierowniczą, czy przewodnią rolę w państwie, należy podjąć pilne prace nad konkretnym programem. Jeżeli takiego programu nadal nie będzie, kryzys w partii będzie się pogłębiał, będziemy nadal tracić autorytet, nie ruszymy z miejsca spraw odzyskiwania zaufania i żadne dyskusje ani statutowe ustalenia o przewodniej roli partii tu nie pomogą.

Po powstaniu w roku 1975 woj. radomskiego, prawie wszystkie podstawowe parametry charakteryzujące szeroko rozumianą infrastrukturę socjalną kwalifikowały nasz region na 49 miejscu w kraju. Brakowało szkół, przedszkoli, żłobków, obiektów handlowych i usługowych w rozmiarach gdzie indziej nie spotykanych. Dlatego znane wydarzenia czerwca 1976 r. były tak ostre. Jedną z głównych przyczyn była trudna sytuacja ludzi tego regionu. Podjęliśmy prace nad długofalowym programem rozwoju województwa i miasta, aby stopniowo zbliżyć się do średniej krajowej, a przede wszystkim — aby zejść z tego katastrofalnego, 49 — miejsca. Program poprawy sytuacji został w r. 1977 zatwierdzony przez Biuro Polityczne i uzyskał realizacyjną akceptację rządu. Dzięki wielkiemu wysiłkowi ludzi pracy regionu radomskiego w ciągu 5 lat zwiększono o prawie 50 proc. budownictwo mieszkaniowe, rozpoczęto budowę szpitala wojewódzkiego i innych o-

POP powinno odbywać się systematycznie co roku. Jestem za przyjęciem obu dokumentów.

Rozliczenia, które trzeba zakończyć przed Zjazdem oraz brak doradnego programu partii, powodują, że aktywność i duża część członków uważa, że obecny skład kierownictwa nie jest zdolny, poprowadzić partię drogą socjalistycznej odnowy i wyprowadzić kraj z obecnego kryzysu. Tow. Kania mówił o tzw. monopolu gwardii. Moim zdaniem nie są jej zdolni dać tylko domagając się. Gwarantuję odnowy i walczenia w całym społeczeństwie. Dają ci, którzy zdolni są podjąć ciężkie obowiązki. A takich najwięcej zawsze miało i zawsze ma partia.

Najwyższy czas myśleć o przyszłości. Na bardzo wielu frontach pracy robi się o wiele mniej, niż można przy dzisiejszych niedogodnościach. Jeśli jednym z podstawowych kryteriów oceny człowieka będzie społeczna wartość jego pracy, to hasła sprawiedliwości społecznej nie będą zawołaniem do walki, do buntu, ale będą zawołaniem do pracy, do tworzenia i działania dla siebie i innych. Praca i spokój są niezbędnym warunkiem wypracowania tak oczekiwanego odpowiedniego programu, który uchwali IX Nadzwyczajny Zjazd.

biektów służby zdrowia, przystąpienie do odbudowy teatru, wybudowanie fabryki domów. Rodzi się pytanie — nie kwestionując rozmów prowadzonych z MKZ „Solidarność” przez komisję rządową — dlaczego pomija się milczeniem fakty, które świadczą o tym, że były w ubiegłym okresie takie ogniska partii, które działały, szukały rozwiązań, pracowały dla ludzi, dla Polski, dla socjalizmu?

Przygotowując się do IX Zjazdu musimy uzyskać widoczne efekty w działaniu na rzecz wyjścia z kryzysu gospodarczego. Potrzebne są pierwsze rezultaty, które zaczęły przekonywać ludzi, że potrafimy to uczynić. Nie stać nas na poprawę na całym, szerokim froncie gospodarczym. Wybrano służnie, jako dziedzinę priorytetową, rolnictwo i zaopatrzenie rynku. W moim przekonaniu potrzebne jest też nadanie priorytetu budownictwu mieszkaniowemu. Na podstawie roczników statystycznych resortu budownictwa ustaliliśmy, że w okresie 5 lat dwukrotnie wzrosły koszty metra kwadratowego powierzchni użytkowej, dwukrotnie wzrosła wydajność pracy liczona mierzniem finansowym, dwukrotnie wzrosły płace, ale wydajność rzeczowa — liczona w metrach kwadratowych na jednego zatrudnionego — pozostała praktycznie na tym samym poziomie. Oznacza to, że praktycznie biorąc, że to samo płacimy podwójną cenę. Ani standard budowanych mieszkań, ani możliwości fi-

nansowe państwa nie uzasadniają takiej sytuacji. Trzeba szukać nowych rozwiązań. Z czym pojdziemy na IX Zjazd? Nie wystarczy założeń programowych i projekt statutu. Potrzebna jest wielka, konkretna, zaprogramowana

TADEUSZ STASIAK — zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Sieradzu:

Zawsze wywoływać będą nieufność do władzy działania rozciągające się w praktyce z zapowiadanych usprawnieniami w rolnictwie. Rolnicy mają głębokie poczucie wartości własnej pracy, pragną wyeliminować te mechanizmy, które przeszkadzają w wykonywaniu ich zawodu. W minionym okresie wszelkie zamierzenia rozciągały się dość często z praktyką życia, rodziły nieufność i podejrliwość. Na tym tle zrodziła się obecna postawa rolników nacechowana w dalszym ciągu brakiem zaufania do wielu poczynań ostatniego okresu. Taką postawę, chociaż na pewno w różnym stopniu, reprezentują także rolnicy należący do partii. Obciążeni są oni często odpowiedzialnością za aktualny stan rolnictwa; część z nich załamała się i złożyła legitymacje partyjne.

W prowadzonej obecnie kampanii wyborczej spotykamy się również ze zjawiskiem odmowy pełnienia przez rolników funkcji w wiejskich organizacjach partyjnych. Istnieje zatem pilna potrzeba ukształtowania takich form funkcjonowania partii na wsi, które by zapewniły rzeczywisty wzrost oddziaływania POP na kształtowanie wszelkich procesów zachodzących na wsi. Można to osiągnąć m.in. poprzez zmianę stylu pracy gminnych instancji PZPR, poprzez jednoznaczne zindywidualizowanie tej działalności. Każdy bowiem członek partii reprezentuje określoną wartość, która musi być właściwie wykorzystana w działaniu. Jest to podstawowy warunek zwiększenia siły i oddziaływania partii w szczególności w środowisku wiejskim. Praca organizacji partyjnych musi obejmować wszystkie sfery życia społecznego. Dotyczy to zarówno działalności produkcyjnej jak i wypracowania nowego stylu pracy z samorządem wiejskim.

Obecnie obserwujemy dwa nurtu jeśli chodzi o rozwój mechanizacji na wsi. Jeden opowiada się za wyposażeniem gospodarstw indywidualnych w maszyny rolnicze, drugi — za zagwarantowaniem sprawnych, terminowych usług mechanicznych dla tych gos-

praca całej partii, praca, którą kierować będzie Komitet Centralny i Biuro Polityczne i w której uczestniczyć będą wszyscy członkowie partii z wiarą, że jest ona niezbędna, aby wyprowadzić kraj z kryzysu.

podarstw. Powinniśmy określić wyraźny stosunek do obrotu tych kierunków. Jednak dotychczas podejmowane działania nie zawsze przyniosły określone rezultaty. Prace jest wykorzystanie wszystkich rezerw w przemyśle do uruchomienia, produkcji narzędzi rolniczych. Ważną sprawą jest także rozwój oświaty rolniczej.

Cały wysiłek ideowo-wychowawczy działalności partii musi być skierowany na świadomość społeczną, na odbudowę autorytetu partii, na uświadomienie autentyczności poczynań zgodnych z interesem społeczności wiejskiej.

W woj. sieradzkim podjęta została problematyka zawarta w wytycznych Biura Politycznego i prezydium NK ZSL. Spotkały się one z szerokim poparciem ludności wiejskiej. Ale nadal istnieją wątpliwości związane z praktyczną możliwością ich realizacji. Aby te wątpliwości wyeliminować w założeniach programowych lub odpowiednim dokumencie rządowym powinniśmy się — moim zdaniem — określić stosunek do realizacji niektórych zamierzeń, szczególnie do tych, które odnoszą się do intensyfikowania produkcji rolniczej.

Samorząd rolniczy wspierany działaniem partii podejmuje najistotniejsze problemy swoich środowisk. Działalność jednak w warunkach podlegającego się braku podstawowych środków produkcji podejmuje problemy, niemożliwe do załatwienia bezkonfliktowo. Samorząd systematycznie staje się współgospodarzem swojego środowiska, pragnie współuczestniczyć w podejmowaniu lokalnych decyzji. Kształtuje się platforma współpracy z innymi organami samorządu rolniczego.

Podpisane porozumienie w Bydgoszczy zrodziło nową sytuację, która rozwija i buduje rozwiązań ognia NSZZ Rolników Indywidualnych. Trzeba uwzględnić ten fakt i traktować go jako nową, dającą się siłę społeczną w rolnictwie, poszukującą form współdziałania z istniejącymi ogniwami samorządu wiejskiego. Potrzebą staje się spieszenie prac nad określeniem prawnych funkcji i miejsc samorządu rolniczego w ustawach o samorządzie związkach zawodowych.

Uchwała w sprawie wyboru komisji kontroli partyjnych w toku obecnej kampanii wyborczej

1. W trwającej partyjnej dyskusji wysuwany jest powszechnie wniosek, aby komisje kontroli partyjnej wybierane były przez konferencje, a nie — jak reguluje to statut partii — przez plenarne posiedzenia komitetów partyjnych. Podniesienie to ich rangę i podkreśli samodzielny charakter tych ważnych organów partii, dbających o ideową i moralną czystość jej szeregów. Rozwiązanie takie proponowane jest przez Komisję Zjazdową w projekcie zmian do statutu PZPR.

2. W związku z tym, Komitet Centralny postanawia dopuścić możliwość wyboru ko-

misji kontroli partyjnych przez konferencje w organizacjach wojewódzkich, miejskich, miejsko-gminnych, gminnych, a także zakładowych PZPR, które za takim trybem wyborów się opowiedzia.

3. Komitet Centralny zwrócił się do IX Nadzwyczajnego Zjazdu o aprobatę tego oczekiwanego powszechnie trybu wyborów komisji kontroli partyjnej.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ WARSZAWA, 29 kwietnia 1981 roku

Uchwała w sprawie powołania komisji dla oceny dotychczasowego przebiegu i przyspieszenia prac w kwestii odpowiedzialności

1. Komitet Centralny kierując się potrzebą konsekwentnego rozliczenia winnych za popełnione błędy i nadużycia, powołuje komisję dla oceny dotychczasowego przebiegu i przyspieszenia prac w kwestii odpowiedzialności osobistej członków PZPR pełniących funkcje kierownicze i przedłożenie w tej sprawie odpowiednich wniosków Komitetowi Centralnemu.

2. Komitet Centralny powołuje komisję w następującym składzie:

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI: 1. Tadeusz Grabski — członek BP, sekretarz KC.

CZŁONKOWIE KOMISJI: 2. Jerzy Putrament — członek KC, naczelny redaktor „Literatury”; 3. Adam Baldys — górnik, kopalnia „Czerwone Zagłębie” — Sosnowiec — instruktor strażnicy, członek KC; 4. Józef Baryla — członek KC, wiceminister Obrony Narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP; 5. Ignacy Drabik — członek KC, starszy mistrz w Zakładach Metalowych „Predom-Mesko” w Skarżysku-Kamiennym, woj. kielecki; 6. Tadeusz Kościowski — członek KC, wieś Bielany, woj. bielecki-podlaski; 7. Stanisław Król — czło-

nek KC, przewodniczący RSP „Nowy Świat”, woj. kaliski; 8. Stanisław Opaiko — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie; 9. Zofia Grzyb — członek KC, obuwicznia-brygadystka produkcji w Radomskich Zakładach Przemysłu Skórzanego „Radomsk”; 10. Zygmunt Wroński — członek BP, rdzeńiarz w Zakładach Mechanicznych „Ursus” w Warszawie; 11. Eugeniusz Stawiński — członek prezydium CKR, działacz społeczny z Warszawy; 12. Tadeusz Fiszbach — z-ca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Gdańsku; 13. Henryk Szafranski — członek KC, członek Rady Państwa; 14. Andrzej Wasilewski — członek KC, dyrektor Państwowego Instytutu Wydawniczego „Gryfia” w Szczecinie. 15. Edward Pustelnik — członek KC, robotnik Stoczni Remontowej „Gryfia” w Szczecinie. 3. Zbadanie zakresu winy i ustalenie odpowiedzialności komisja powinna zakończyć do końca czerwca 1981 roku.

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ WARSZAWA, dnia 29 kwietnia 1981 roku

Skromniej niż zwykle Dni Kultury, Oświaty, Książki i Prasy — rozpoczęte

WARSZAWA (PAP) — W niedzielę 3 bm. — w 190 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja — rozpoczęły się tradycyjne, organizowane już po raz 35 w Polsce Ludowej „Dni Kultury, Oświaty, Książki i Prasy”. Będziemy je w tym roku obchodzić znacznie skromniej niż zwykle, co wynika z ogólnej, trudnej sytuacji gospodarczej kraju, a więc potrzeby oszczędzania również i w tak niezbędnej dziedzinie naszego życia, jaką jest kultura.

Zgodnie z tradycją „Dni” inaugurowały spotkania i książki. Chociaż nie będzie w tym roku wielkich kiermaszy — głównie z przyczyn powodu braku książek (zrezygnowano np. z kiersmaszy w Warszawie), to niewątpliwie choć w części zastępują je imprezy stoiska w zakładach pracy i w księgarniach, a także mini-kiermasze na ulicach i placach.

Organizatorzy „Dni” w województwach, miastach i gminach, a także w poszczególnych placówkach kulturalnych mają możliwość wyboru imprez w terminach najbardziej odpowiednich dla swych środowisk.

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWEJ KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ ZARZĄD W OLSZTYNIE

informuje, że w miesiącu maju br. w kasach biletowych w WĘGORZEWIE, GIZYCKU i PISZU zmienne będą zaściągane od biletów miesięcznych ważnych od czerwca.

W związku z powyższym prosimy kierownictwa zakładów pracy o składanie w w/w kasach biletowych zbiorów zamówień na bilety miesięczne z załączonymi podpisanymi fotografiami i numerami dowodów osobistych.

Szczegółowych informacji w w/w sprawie udzielać będą pracownicy kas biletowych, a na węzłach komunikacyjnych wywieszone zostaną ogłoszenia z wyszczególnieniem danych niezbędnych do wymiany zaświadczeń.

k 1550-1

ŁOMŻYŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE w Łomży

zatrudni natychmiast pracowników w następujących zawodach:

- monterzy konstrukcji żelbetonowych,
- spawacze elektryczni (uprawnienia na spawanie konstrukcji),
- murarze-tylnikarze,
- elektrycy (uprawnienia SEP — bez ograniczenia napięcia),
- maszyniści sprężarek.

Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu w ŁPB w Łomży, ul. Nowogrodzka 1 pokój 5. Pracownikom nie posiadającym rodzin (zamieszkałym) zapewniamy zakwaterowanie w hotelu robotniczym w Łomży.

k 1518-0

BPIS w Białymstoku ZATRUDNI w sezonie letnim na kolumnach w Niewodnicy, tj. od 22 czerwca do 12 sierpnia 1981 r. (dwa turnusy) n/w pracowników:

- kierownika kolonii,
- p.o. lekarza lub pielęgniarkę z uprawnieniami do pracy w placówce kolonijnej (1 turnusu, tj. 22 czerwca — 15 lipca 1981 r.),
- dwie pomoce kuchenne,
- sprzątaczkę.

Warunki pracy i płacy do omówienia w w/w przedsiębiorstwie, ul. Dzierżyńskiego 18, pokój Nr 1. Obowiązuje aktualna karta zdrowia.

k 1344-00

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA ROLNICZEGO w Suwałkach ogłasza PRZETARG na wykonanie elewacji dwóch budynków mieszkalnych dla nastokondygnacyjnych w Suwałkach przy ul. Korczaka 3.

Stępa kosztorys znajduje się do wglądu w siedzibie przedsiębiorstwa w Suwałkach-Papierni, pokój nr 16 — Dział Przygotowania Produkcji.

Oferty należy składać w terminie do dnia 15 maja 1981 r. w pokoju nr 16.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 21 maja br. o godz. 11.

Roboty należy wykonać w terminie do końca miesiąca sierpnia 1981 r.

Wszystkie materiały do wykonania elewacji dostarcza zlecająca.

Ewentualnie, w razie potrzeby, może wypożyczyć także rusztowania rurowe w niezbędnej ilości.

Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta lub uznania, że przetarg nie dał wyniku bez podania przyczyn.

k 1516-1

ZAKŁAD PRZEMYSŁU DRZEWNEGO w Elku ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na następujące prace kotłarskie:

- czyszczenie kotła parowego typu L.W. z kamienia wodnego (kotła pionowego lokomobila).
- wymiana pionowego oraz przygotowanie kotła do re-wizji Doru Technicznego.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa o statusie państwowym, przedsiębiorstwa o statusie państwowym, przedsiębiorstwa o statusie państwowym.

Szczegółowych informacji udziela Zakład Przemysłu Drzewnego w Elku — Szyb, ul. Kolejowa 27.

Komisja otwarcia ofert odbędzie się 11 maja 1981 r. o godz. 10 w Urzędzie Miasta i Gminy w Elku.

Oferty należy składać w zakładach kopertach do dnia poprzedzającego otwarcie ofert.

Zakład zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, jak również unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

k 1522-1

URZĄD MIASTA I GMINY w Mońkach ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie wewnętrznych robót budowlano-montażowych na budowie przedszkola w Mońkach.

Projekt i dokumentacja do wglądu w UMIG w Mońkach, ul. Słowackiego 5.

Komisja otwarcia ofert odbędzie się 11 maja 1981 r. o godz. 10 w Urzędzie Miasta i Gminy w Mońkach.

Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta.

k 1325-1

MATURZYŚCI

angielski, niemiecki, rosyjski

dla kandydatów na wyższe uczelnie organizuje „LINGWISTA”, Białystok, ul. Lipowa 34, tel. 209-12.

k 1529-0

KOMUNIKAT

W związku ze zwiększeniem w r.b. wolnych sobót, skróceniu uległ również czas pracy stacji benzynowych CPN w soboty, niedziele i święta.

Apelujemy do PT Klientów o zakup paliw w dni poprzedzające czas wolny od pracy. Skróci to czas oczekiwania w stacjach benzynowych przy zakupie produktów naftowych.

k 1515-1

Komunikat PRZEDSIĘBIORSTWO PRZEMYSŁU BETONÓW „PREFABET-ELK” Zakład nr 3 w Niegocinie

informuje, że od 1 do 31 maja 1981 r. będzie wstrzymana sprzedaż betonu komórkowego z powodu remontu zakładu.

k 1581-1

USŁUGI

WPHW — Naprawa telewizorów, ul. Warszawska 79, tel. 939.

— ul. Narowska 6, tel. 237-70.

— ul. Olejnicka, tel. 235-13.

k 1573-0

ANTENY instaluje. Kurylo. Tel. 287-32.

g 2750-0

NAPRAWA telewizorów kolorowych — specjalność telewizory radiodźwiękowe. Tel. 333-92. Mielkowski.

g 2348-0

NAPRAWA telewizorów kolorowych. Pater, tel. 270-57.

g 2626-0

POGOTOWIE telewizyjne. Tel. 233-48, inż. Sakowski.

g 2236-0

NAPRAWA telewizorów. Tel. 234-13. Zamałtyś.

g 2565-0

ELEKTRONICZNE urządzenia muzyczne i akustyczne — naprawa Zbigniew Urbani. Białystok, ul. Wiejska 8 m. 95, tel. 41-37-32.

g 2292-0

WYKONUJE meble stylowe „Retto”. Białystok, Niedzwiedzia 53. Timofiejuk.

g 2637-0

MALOWANIE, tapetowanie. Białystok, ul. Elektryczna 2A m. 2. Dzwilewski.

g 2716-0

PORCELANOWE fotografie nagrobkowe. Poznań, Fotolaboratorium, inż. Szalkowski. Bielski Podlaski, Mielkiewicza 25.

g 633-0

ZAKŁAD Usługowy wykonuje prace centralnego ogrzewania i instalacje do montażu trzonów kuchennych. Bielski Podlaski, ul. Białostocka 7. Sienkiewicz.

g 695-1

WPHW — Naprawa radiodiodów, magnetofonów, gramofonów, ul. Warszawska 79, tel. 414-622.

g 2722-1

— ul. Narowska 6, tel. 237-70.

— ul. Olejnicka, tel. 235-13.

g 2731-1

WPHW — Naprawa magnetofonów kasetowych — ul. Mielkiewicza 14.

g 1575-0

WPHW — Naprawa radiodiodów, magnetofonów, gramofonów, ul. Warszawska 79, tel. 414-622.

g 2722-1

— ul. Narowska 6, tel. 237-70.

— ul. Olejnicka, tel. 235-13.

g 2731-1

WPHW — Naprawa magnetofonów kasetowych — ul. Mielkiewicza 14.

g 1575-0

WPHW — Naprawa radiodiodów, magnetofonów, gramofonów, ul. Warszawska 79, tel. 414-622.

g 2722-1

— ul. Narowska 6, tel. 237-70.

— ul. Olejnicka, tel. 235-13.

g 2731-1

WPHW — Naprawa magnetofonów kasetowych — ul. Mielkiewicza 14.

g 1575-0

WRHW — Instalowanie anten: Al. 1 Maja 29, tel. 319-20.

k 1578-0

WPHW — Naprawa sprzętu gospodarskiego domowego. ul. Sienkiewicza 42, tel. 936.

g 2722-1

— ul. Mielkiewicza 14.

— ul. Krakowska 17, tel. 211-37.

— ul. Mielkiewicza 25.

k 1578-0

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA ROLNICZEGO W ELKU

OGŁASZA ZAPISY

DO DWULETNIJ ZASADNICZEJ SZKOŁY BUDOWLANEJ W ZAWODZIE — MURARZ-TYNKARZ

Zajęcia odbywają się systematycznie: tydzień nauki w szkole i tydzień praktyki zawodowej na budowach.

Wynagrodzenie uczniów: klasa I — 870 zł

klasa II — 1.550 zł.

Absolwentom zapewnia się wysokopłatną pracę w PBRol. Elk oraz możliwość kontynuowania dalszej nauki w wieczorowym Technikum Budowlanym.

Uczniom zamieszkującym zapewnia się zakwaterowanie w internacie.

Warunkiem przyjęcia do szkoły jest złożenie (przesłanie) niżej wymienionych dokumentów do Dyrektora Przedsiębiorstwa w Elku, ul. Suwalska 82, pok. 102.

- podanie
- życiorys
- wyciąg aktu urodzenia
- dwie fotografie
- świadectwo zdrowia

k 1251-0

ZESPÓŁ SZKÓŁ ROLNICZYCH W ELKU

ogłasza zapisy na rok szkolny 1981/82 do

ZAOZNEGO TECHNIKUM ROLNICZEGO

nauka w Technikum trwa 3 lata.

do podania należy dołączyć:

- życiorys
- świadectwo ukończenia Zasadniczej Szkoły Rolniczej lub dyplom wykwalifikowanego rolnika
- 2 fotografie.

Dokumenty przesać do dnia 25 sierpnia 1981 r. na adres: Zespół Szkół Rolniczych, Zaoczne Technikum Rolnicze w Elku, 19-300 Elk, ul. Kajki 2.

Uczniom w czasie zajęć zabezpiecza się noclegi i wyżywienie w internacie szkoły.

k 1373-1

WPHW — naprawa magnetofonów, radiodiodów i gramofonów oraz usług z zakresu elektroniki samochodowej — ul. Mielkiewicza 25.

g 1579-0

WPHW — Naprawa i instalacja urządzeń gazowych oraz naprawa roweru. ul. Krakowska 17, tel. 211-37.

k 1530-0

POTRZEBNE dwie pomoce sklepowe i domowa, Warszawa 91-810. Twardowska 3, Irena Szymkowska.

k 1472-1

SAMOCHOBY

BIURO pośrednictwa świadczy usługi w zakresie sprzedaży samochodów osobowych. Tel. 353-30. Zachmacki.

g 2471-0

„VOLKSWAGEN” 1200 w dobrym stanie — sprzedam. 11-612 Kruk-lanki, ul. Wesołowska 43 m. 4.

g 2717-1

„FORDA” Taurus M-15 (1980 rok) — tanio sprzedam. Bielski Podlaski, ul. Mielkiewicza 98, tel. 27-33.

g 2490-0

„FORDA” Taurus 1.6 L (1979 rok) — sprzedam lub zamienię. Białystok, tel. 288-15.

g 2671-1

„FIATA” 125 p 1500 (1976 rok) — pilnie sprzedam. (wymiana silnika 1979 rok). Suwałki, tel. 44-94 (po piętnastej).

g 698-1

„FIATA” 125p 1500 (rok produkcji 1978) — niedrogo sprzedam. Sokółka, ul. Grodzka 120.

g 5745-1

„FIATA” 125p (1979 rok) — sprzedam. Suwałki, ul. M. Buczka 43.

g 690-0

SAMOCHOBY „FIAT” 125p (1977 rok) — sprzedam. Elk, ul. Kolejowa 1, tel. 36-55. Zakład Garbarski.

g 689-1

„LADE” 1500S (1977 r. sierpień) — sprzedam. Suwałki, Krakowska 8/5, tel. 36-55 (po godz. 15.00).

g 1332-1

SAMOCHOBY „Nysa” używany — sprzedam. Suwałki, ul. Sienkiewicza 23. Czesław Garbarski.

g 690-0

„NYSE” 521 — sprzedam. Białystok, ul. Jędrzejowska 35.

g 2703-1

„POLONEZA” 1500 (1981 rok o-ranż) — sprzedam. Bielski Podlaski, tel. 27-73.

g 2723-1

SAMOCHOBY „Polonez” (1980 rok) — sprzedam. Łucjan Porzeński, Włocławek — Duży, gmina Siemiaty-tycze.

g 691-1

SAMOCHOBY „Skoda” Octavia — silnik po kapitalnym remocie — tanio sprzedam. Włodzimierz Dziem-lach, Ostrowie, 18-200 Dąbrowa Białostocka.

g 689-1

PRACĄ

PRZYJMĘ pomoc dochodzącą do 1,5-rocznego dziecka od zarzą. Białystok, ul. Podwójnego 9/47.

g 2773-1

CZAS wolny poświęcić pracy fizycznej. Suwałki, ul. 1 Maja 12 m. 33.

g 2773-1

PRZYJMĘ małżeństwo bezdzietne do pracy w kurniku. Mieszkanie i placu bardzo dobre. Adres: Jacek Czerwinski, Włocławek, 18-200 Dąbrowa Białostocka, Warszawa.

g 2773-1

POTRZEBNA uczelnia, młoda pa-nienka, do bezdzietnego małże-stwa (lekką pracą domową, czę-ściowo jako sprzedawczynię), pokój, wyżywienie, wysokie wynagrodze-nie. Poznań, tel. 441-08 (po godz. 17).

g 2709-1

PRZYJMĘ piekarnię. Mieczysław Rawski, Białystok, Włocławka 17 (Pietrurki).

g 2722-1

ZATRUDNIĘ pracownika ze sta-żem (bez nalogów) do Zakładu Pomiarów i Księgowni, Mazo-wiecka 43, Plaski.

g 2731-1

PRZYJMĘ pracownicę do Zakładu DO Zakładu Elektronicznego przyjmie pracownika i ucznia. Au-gustów, ul. Nad Netta 22.

g 2731-1

ZATRUDNIĘ dwie osoby do pa-cienek. Należy mieć doświadcze-nie lub rencistów. Ksi. Księży, Zaccenik.

g 2682-1

ZATRUDNIĘ walczynek. Ksi. Księży, Zaccenik.

g 2682-1

ZATRUDNIĘ walczynek. Ksi. Księży, Zaccenik.

g 2682-1

WPHW — Instalowanie anten: Al. 1 Maja 29, tel. 319-20.

k 1578-0

WPHW — Naprawa sprzętu gospodarskiego domowego. ul. Sienkiewicza 42, tel. 936.

g 2722-1

— ul. Mielkiewicza 14.

— ul. Krakowska 17, tel. 211-37.

— ul. Mielkiewicza 25.

k 1578-0

uwaga KLIENCI!

w BIAŁYMSTOKU ZAPRASZA DO NOWO OTWARTEGO SKLEPU przy ul. GAGARINA.

Sklep prowadzi działalność w zakresie skupu od ludności i sprzedaży ARTYKUŁÓW UŻYWKOWYCH branży:

- odzieżowej, — sportowo-zabawkarskiej, — elektrotechnicznej

ADRES: Białystok, ul. Gagarina (przejście podziemne pod wiaduktem) godz. otwarcia — 10-18.

k 1561-1

BIALOSTOCKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT INŻYNIERYJNYCH uprzejmie informuje, że w okresie od 4 do 16 maja 1981 r. zostanie wyco-zony z ruchu odcinek ul. Brzostowskiego na wysokość siedziby Straży Pożarnej z uwagi na prowadzenie robót związanych z budową kolektora sanitarnego w Augustowie. Objazd ulicami: Wojska Polskiego i ul. 1-go Maja w/g za-lęconego zjazdu.

k 1540-1

ROZNE

SADZONKI pomidorów i ogórków — sprzedam. Białystok, ul. Weso-łowskiego 14 „a”, Piesiecki.

g 2721-1

SADZONKI pomidorów i ogórków — sprzedam. Pasty 102 m. 3 Gogo-lewski.

g 2697-1

SKLEP z artykułami chemicznymi — sprzedam. Białystok, ul. Ostrowskiego 2 m. 50.

g 2698-1

WŁOSKI akordeon „Firelli” 120 basów — sprzedam. Białystok, Pa-rowska 18 m. 15.

g 2742-1

CEGLE pełną ceramiczną lub białą (może być z rozbiórki) 1000 szt. — kupię. Białystok, ul. Gajowa 18, tel. 213-28.

g 2712-1

STAŁ zbrojeniowa przekrój 10 — sprzedam. Sienkiewicza 68 (po godz. 15).

g 2707-1

SILNIK do łodzi „Wieterek” E-12 — sprzedam. Białystok, ul. Nowo-ki 13/2 m. 80.

g 2707-1

HEBEL ręczny, elektryczny i skó-ry cięciwe wyprawione do samo-chodu — sprzedam. Tel. 367-83 (po godz. 15).

g 2687-1

WILLE komfortowa w Białymsto-ku — sprzedam. Oferty: Biuro O-głoszeń nr 3591.

g 2691-1

DOM wolno stojący w stanie su-ro-wym w Łomży — sprzedam. Wia-domość: Kolno, ul. Proletariacka 7 m. 58.

g 715-1

DOM drewniany, nowy — sprze-dam. Antoni Drozdowski, Chodory 3, gmina Turów Kościelna, woj. białostockie.

g 2694-1

WILLE o powierzchni 150 m kw. nie otynkowaną — sprzedam. Of-erty: Biuro O ogłoszeń nr 2686.

g 2694-1

WILLE — Białystok, ul. Jajowca-wa 17 — sprzedam. Wiadomości: Białystok, ul. Piastowska 3 m. 69, tel. 41-28-91 (po godz. 15).

g 2640-0

1,5 ha ziemi zagospodarowanej drzewami owocowymi i krzewami z budynkiem gospodarczym w o-kołach Białostoku okazjynie sprzedam. Oferty Biuro O ogłoszeń nr 2710.

g 2716-1

GOSPODARSTWO rolne 8,5 ha wraz z zabudowaniami (lub na rozbiór-ke, drewniane w dobrym stanie) — sprzedam. Edward Trykorko, 16-003 Końskie 28, gm. Dobrynie-wo Kość, woj. białostockie.

g 2723-1

Co gdzie, kiedy?

W BIAŁYMSTOKU

TEATRY

Teatr Dramatyczny im. A. Wę-gierki — nieczynny.

KLUBY

Klub Rozrywki, ul. Wierzbowa 1 — nieczynny.

KINA

„Poko” — „Zmach stanu”, prod. polsk., kol. (od lat 15), godz. 12.45, 16 i 19.

„Ton” — „Błiskie spotkanie trzeciego stopnia”, prod. USA, 13.30, 15.30, 17.30, 19.30, 21.30, 23.30, 25.30, 27.30, 29.30, 31.30, 33.30, 35.30, 37.30, 39.30, 41.30, 43.30, 45.30, 47.30, 49.30, 51.30, 53.30, 55.30, 57.30, 59.30, 61.30, 63.30, 65.30, 67.30, 69.30, 71.30, 73.30, 75.30, 77.30, 79.30, 81.30, 83.30, 85.30, 87.30, 89.30, 91.30, 93.30, 95.30, 97.30, 99.30, 101.30, 103.30, 105.30, 107.30, 109.30, 111.30, 113.30, 115.30, 117.30, 119.30, 121.30, 123.30, 125.30, 127.30, 129.30, 131.30, 133.30, 135.30, 137.30, 139.30, 141.30, 143.30, 145.30, 147.30, 149.30, 151.30, 153.30, 155.30, 157.30, 159.30, 161.30, 163.30, 165.30, 167.30, 169.30, 171.30, 173.30, 175.30, 177.30, 179.30, 181.30, 183.30, 185.30, 187.30, 189.30, 191.30, 193.30, 195.30, 197.30, 199.30, 201.30, 203.30, 205.30, 207.30, 209.30, 211.30, 213.30, 215.30, 217.30, 219.30, 221.30, 223.30, 225.30, 227.30, 229.30, 231.30, 233.30, 235.30, 237.30, 239.30, 241.30, 243.30, 245.30, 247.30, 249.30, 251.30, 253.30, 255.30, 257.30, 259.30, 261.30, 263.30, 265.30, 267.30, 269.30, 271.30, 273.30, 275.30, 277.30, 279.30, 281.30, 283.30, 285.30, 287.30, 289.30, 291.30, 293.30, 295.30, 297.30, 299.30, 301.30, 303.30, 305.30, 307.30, 309.30, 311.30, 313.30, 315.30, 317.30, 319.30, 321.30, 323.30, 325.30, 327.30, 329.30, 331.30, 333.30, 335.30, 337.30, 339.30, 341.30, 343.30, 345.30, 347.30, 349.30, 351.30, 353.30, 355.30, 357.30, 359.30, 361.30, 363.30, 365.30, 367.30, 369.30, 371.30, 373.30, 375.30, 377.30, 379.30, 381.30, 383.30, 385.30, 387.30, 389.30, 391.30, 393.30, 395.30, 397.30, 399.30, 401.30, 403.30, 405.30, 407.30, 409.30, 411.30, 413.30, 415.30, 417.30, 419.30, 421.30, 423.30, 425.30, 427.30, 429.30, 431.30, 433.30, 435.30, 437.30, 439.30, 441.30, 443.30, 445.30, 447.30, 449.30, 451.30, 453.30, 455.30, 457.30, 459.30, 461.30, 463.30, 465.30, 467.30, 469.30, 471.30, 473.30, 475.30, 477.30, 479.30, 481.30, 483.30, 485.30, 487.30, 489.30, 491.30, 493.30, 495.30, 497.30, 499.30, 501.30, 503.30, 505.30, 507.30, 509.30, 511.30, 513.30, 515.30, 517.30, 519.30, 521.30, 523.30, 525.30, 527.30, 529.30, 531.30, 533.30, 535.30, 537.30, 539.30, 541.30, 543.30, 545.30, 547.30, 549.30, 551.30, 553.30, 555.30, 557.30, 559.30, 561.30, 563.30, 565.30, 567.30, 569.30, 571.30, 573.30, 575.30, 577.30, 579.30, 581.30, 583.30, 585.30, 587.30, 589.30, 591.30, 593.30, 595.30, 597.30, 599.30, 601.30, 603.30, 605.30, 607.30, 609.30, 611.30, 613.30, 615.30, 617.30, 619.30, 621.30, 623.30, 625.30, 627.30, 629.30, 631.30, 633.30, 635.30, 637.30, 639.30, 641.30, 643.30, 645.30, 647.30, 649.30, 651.30, 653.30, 655.30, 657.30, 659.30, 661.30, 663.30, 665.30, 667.30, 669.30, 671.30, 673.30, 675.30, 677.30, 679.30, 681.30, 683.30, 685.30, 687.30, 689.30, 691.30, 693.30, 695.30, 697.30, 699.30, 701.30, 703.30, 705.30, 707.30, 709.30, 711.30, 713.30, 715.30, 717.30, 719.30, 721.30, 723.30, 725.30, 727.30, 729.30, 731.30, 733.30, 735.30, 737.30, 739.30, 741.30, 743.30, 745.30, 747.30, 749.30, 751.30, 753.30, 755.30, 757.30, 759.30, 761.30, 763.30, 765.30, 767.30, 769.30, 771.30, 773.30, 775.30, 777.30, 779.30, 781.30, 783.30, 785.30, 787.30, 789.30, 791.30, 793.30, 795.30, 797.30, 799.30, 801.30, 803.30, 805.30, 807.30, 809.30, 811.30, 813.30, 815.30, 817.30, 819.30, 821.30, 823.30, 825.30, 827.30, 829.30, 831.30, 833.30, 835.30, 837.30, 839.30, 841.30, 843.30, 845.30, 847.30, 849.30, 851.30, 853.30, 855.30, 857.30, 859.30, 861.30, 863.30, 865.30, 867.30, 869.30, 871.30, 873.30, 875.30, 877.30, 879.30, 881.30, 883.30, 885.30, 887.30, 889.30, 891.30, 893.30, 895.30, 897.30, 899.30, 901.30, 903.30, 905.30, 907.30, 909.30, 911.30, 913.30, 915.30, 917.30, 919.30, 921.30, 923.30, 925.30, 927.30, 929.30, 931.30, 933.30, 935.30, 937.30, 939.30, 941.30, 943.30, 945.30, 947.30, 949.30, 951.30, 953.30, 955.30, 957.30, 959.30, 961.30, 963.30, 965.30, 967.30, 969.30, 971.30, 973.30, 975.30, 977.30, 979.30, 981.30, 983.30, 985.30, 987.30, 989.30, 991.30, 993.30, 995.30, 997.30, 999.30, 1001.30, 1003.30, 1005.30, 1007.30, 1009.30, 1011.30, 1013.30, 1015.30, 1017.30, 1019.30, 1021.30, 1023.30, 1025.30, 1027.30, 1029.30, 1031.30, 1033.30, 1035.30, 1037.30, 1039.30, 1041.30, 1043.30, 1045.30, 1047.30, 1049.30, 1051.30, 1053.30, 1055.30, 1057.30, 1059.30, 1061.30, 1063.30, 1065.30, 1067.30, 1069.30, 1071.30, 1073.30, 1075.30, 1077.30, 1079.30, 1081.30, 1083.30, 1085.30, 1087.30, 1089.30, 1091.30, 1093.30, 1095.30, 1097.30, 1099.30, 1101.30, 1103.30, 1105.30, 1107.30, 1109.30, 1111.30, 1113.30, 1115.30, 1117.30, 1119.30, 1121.30, 1123.30, 1125.30, 1127.30, 1129.30, 1131.30, 1133.30,

i zielone światło na drodze „Espana-82”

КОНЦОВКА